

SMLOUVA
O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ
UHLÍ A OCELI

PŘEHLED ČLÁNKŮ

	Článek
Preambule	
HLAVA I	<i>Úkoly</i> 1–6
HLAVA II	<i>Orgány Společenství</i> 7–45
Kapitola I	Komise 8–19
Kapitola II	Evropský parlament..... 20–25
Kapitola III	Rada 26–30
Kapitola IV	Soudní dvůr 31–45
Kapitola V	Účetní dvůr 45a–45c
HLAVA III	<i>Ustanovení hospodářská a sociální</i> 46–75
Kapitola I	Obecná ustanovení 46–48
Kapitola II	Finanční ustanovení..... 49–53
Kapitola III	Investice a finanční podpory 54–56
Kapitola IV	Výroba..... 57–59
Kapitola V	Ceny 60–64
Kapitola VI	Dohody a koncentrace 65–66
Kapitola VII	Porušování podmínek soutěže 67
Kapitola VIII	Mzdy a volný pohyb pracovníků 68–69
Kapitola IX	Přeprava a doprava 70
Kapitola X	Obchodní politika..... 71–75
HLAVA IV	<i>Obecná ustanovení</i> 76–100

SMLOUVA O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ UHLÍ A OCELI

Prezident Spolkové republiky Německo, Jeho královská Výsost korunní princ belgický, prezident Francouzské republiky, prezident Italské republiky, Její královská Výsost velkovévodkyně Lucemburska, Její Veličenstvo královna Nizozemska,

majíce na mysli, že světový mír může být zachován jen tvůrčím úsilím úměrným nebezpečí, jež jej ohrožuje, přesvědčení, že příspěvek, jež organizovaná a živoucí Evropa může civilizaci přinést, je nezbytný pro udržení mírových vztahů,

jsouce si vědomi, že Evropu lze vybudovat jen konkrétními akcemi, vytvářejícími především opravdovou solidaritu, a položením společných základů hospodářského rozvoje,

dychtívi pomoci zvýšit životní úroveň a posílit mír rozšiřováním své základní výroby, odhodláni nahradit staleté soupeření sjednocením svých základních zájmů, vybudovat zřízením hospodářského společenství základy širšího a hlubšího společenství mezi národy, jež dlouho dělily krvavé konflikty, a položit základy institucí způsobilých řídit jejich osud, napříště společný,

rozhodli se vytvořit Evropské společenství uhlí a oceli a jmenovali za tím účelem jako své zplnomocněnce:

(jména zplnomocněnců),

kterí, vyměnívše si navzájem své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na ustanoveních dále uvedených.

HLAVA I ÚKOLY

• Článek 1 **Založení Společenství**

Touto smlouvou mezi sebou vysoké smluvní strany zakládají Evropské společenství uhlí a oceli, spočívající na společném trhu, společných cílech a společných orgánech.

• Článek 2 **Úkoly Společenství**

Úkolem Evropského společenství uhlí a oceli je přispívat v souladu s celkovým hospodářstvím členských států a na základě společného trhu za podmínek blíže stanovených v článku 4 k hospodářskému rozvoji a ke zvyšování životní úrovně v členských státech.

Společenství postupně vytvoří předpoklady, které zajistí nejracionálnější dělbu výroby na co nejvyšší úrovni produktivity, při udržení nepřetržité zaměstnanosti a aniž by v hospodářství členských států byly vyvolány základní a dlouhodobé poruchy.

• Článek 3 **Orgány a jejich úkoly**

Orgány Společenství budou v rámci své pravomoci a ve společném zájmu:

- a) dozírat na pravidelné zásobování společného trhu s přihlédnutím k potřebám třetích zemí;
- b) zajišťovat všem uživatelům společného trhu, kteří jsou v obdobném postavení, stejný přístup k produkci;
- c) dozírat na zavedení nejnižších cen za podmínek, které by nevyvolaly žádné odpovídající zvýšení cen uplatňovaných týmiž podniky v jiných transakcích a jindy zase celkové úrovně cen a které by přitom dovolovaly nezbytné umořování a zachovaly normální možnosti výnosu investovaného kapitálu;

d) dozírat na udržování podmínek, které podněcují podniky k rozvíjení a zlepšování jejich výrobního potenciálu a podporují politiku racionálního využívání přírodních zdrojů, při níž však nedochází k neuváženému vyčerpávání těchto zdrojů;

e) podporovat zlepšování pracovních podmínek a životní úroveň pracujících v každém průmyslovém odvětví, za něž je Společenství odpovědné, aby byla umožněna jejich harmonizace při neustálém zlepšování;

f) podporovat rozvoj mezinárodní směny a zajišťovat dodržování spravedlivých limitů vývozních cen;

g) podporovat plynulé rozšiřování a modernizování výroby, jakož i zlepšování jakosti bez jakéhokoli ochránářství vůči konkurujícím odvětvím, jež by nebylo odůvodněno nevhodnými kroky z jejich strany nebo v jejich prospěch.

• Článek 4 **Zákaz diskriminace**

Se společným trhem uhlí a oceli uznávají se za neslučitelné a v důsledku toho podle této smlouvy uvnitř Společenství za zrušené a zakázané:

a) dovozní nebo vývozní cla a dávky s rovnocenným účinkem, jakož i kvantitativní omezení pohybu výrobků;

b) opatření nebo praktiky, které vedou k diskriminaci mezi výrobci, mezi kupujícími nebo mezi uživateli, zejména pokud jde o ceny nebo dodací podmínky, nebo dopravní tarify a podmínky, jakož i opatření a praktiky, které zasahují do svobodné volby dodavatele na straně kupujícího;

c) subvence nebo podpory poskytované státy nebo zvláštní poplatky ukládané státy v jakékoli formě;

d) omezující praktiky směřující k rozdělování nebo využívání trhů.

• Článek 5 **Omezené zasahování**

Společenství plní své úkoly za podmínek stanovených v této smlouvě omezeným zasahováním.

Za tímto účelem Společenství:

– poskytuje zájemcům návod a pomoc tím, že shromažďuje informace, organizuje konzultace, a stanoví rámcové cíle;

– dává k dispozici podnikům pro jejich investice finanční prostředky a podílí se na nákladech na přizpůsobování;

– zajišťuje zavádění, udržování a dodržování normálních podmínek soutěže a přímo zasahuje do výroby a trhu jen když to okolnosti vyžadují;

– zveřejňuje důvody svých kroků a činí opatření nutná k tomu, aby byla dodržována pravidla stanovená touto smlouvou.

Orgány Společenství plní tyto úkoly s co nejmenším správním aparátem a v úzké spolupráci se zainteresovanými stranami.

• Článek 6 **Právní povaha**

Společenství je právní osobou.

V mezinárodních vztazích má Společenství způsobilost k právům a k právním úkonům nutnou k výkonu jeho funkcí a k dosahování jeho cílů.

V každém z členských států má Společenství nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich právo přiznává vnitrostátním právníkům osobám; může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Společenství zastupují jeho orgány, každý v rámci své pravomoci.

HLAVA II ORGÁNY SPOLEČENSTVÍ

• Článek 7 **Orgány**

Orgány Společenství jsou:

Komise,

Evropský parlament,

Rada,

Soudní dvůr,

Účetní dvůr.

Komisi pomáhá Poradní výbor.

Kapitola I

Komise

- **Článek 8 Úkol**

Komise má za úkol usilovat v souladu s touto smlouvou o dosažení cílů, které tato smlouva stanoví.

- **Článek 9 Složení; plnění povinností**

1. Komise se skládá z dvaceti členů vybíraných podle celkových schopností, kteří skýtají záruku naprosté nezávislosti.

Počet členů Komise může být Radou jednomyslně měněn.

Členy Komise mohou být pouze státní příslušníci členských států.

V Komisi musí být nejméně jeden státní příslušník z každého členského státu, přičemž počet členů majících stejnou státní příslušnost nesmí přesáhnout dva.

2. Členové Komise vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých povinností nesmějí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani jiného orgánu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s nadnárodní povahou jejich funkcí. Každý členský stát se zavazuje respektovat tuto nadnárodní povahu a neusilovat o ovlivňování členů Komise při plnění jejich úkolů.

Členové Komise nesmějí po dobu výkonu své funkce vykonávat jiné placené či neplacené povolání. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazují respektovat po dobu trvání své funkce i po jejím skončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestnosti a uvážlivosti pokud jde o přijímání určitých funkcí nebo výhod po skončení funkčního období. V případě porušení této povinnosti může Soudní dvůr na žádost Rady nebo Komise dotyčného člena buď odvolat v souladu s článkem 12, nebo mu odejmout nárok na důchod, případně na jiné požitky nahrazující důchod.

- **Článek 10 Jmenování; funkční období; schválení Evropským parlamentem**

1. Členové Komise jsou jmenováni postupem uvedeným v odstavci 2 na období pěti let, ledaže článek 24 stanoví jinak.

Mohou být jmenováni opětovně.

2. Vlády členských států společnou dohodou určí osobnost, kterou zamýšlejí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Vlády členských států určí společnou dohodou s designovaným předsedou ostatní osoby, které zamýšlejí jmenovat za členy Komise.

Předseda a ostatní členové Komise určení tímto způsobem podléhají jako orgán schvalovacímu hlasování Evropského parlamentu. Po schválení Evropským parlamentem jsou předseda a ostatní členové Komise jmenováni společnou dohodou vlád členských států.

3. *(zrušen)*

- **Článek 11 Místopředsedové**

Komise může jmenovat z řad svých členů jednoho nebo dva místopředsedy.

- **Článek 12 Odstoupení; obsazování uvolněných funkcí; nahrazování předsedy**

Funkce člena Komise zaniká kromě uplynutí funkčního období či smrti též odstoupením nebo odvoláním.

Takto uvolněná funkce se na zbytek funkčního období obsadí novým členem, jmenovaným společnou dohodou vlád členských států. Rada může jednomyslně rozhodnout, že k jejímu obsazení nedojde.

V případě odvolání, odstoupení nebo smrti je předseda nahrazen na zbytek funkčního období. Při nahrazování předsedy se použije postup stanovený v článku 10 odstavec 2.

Kromě odvolání podle článku 12a zůstanou členové Komise ve svých funkcích, dokud nebudou nahrazeni.

- **Článek 12a Odvolání z funkce**

Každý člen Komise, který již nespĺňuje podmínky pro výkon své funkce nebo se dopustil závažného prohřešku, může být na žádost Rady nebo Komise Soudním dvorem odvolán.

- **Článek 13 Předseda; usnášení**

Komise plní své poslání za politického vedení svého předsedy.

Komise se usnáší většinou svých členů uvedených v článku 9.

Komise je schopna se usnášet jen je-li přítomen počet členů stanovený jejím jednacím řádem.

- **Článek 14 Rozhodnutí; doporučení; stanoviska**

K plnění jí svěřených úkolů Komise za podmínek stanovených touto smlouvou přijímá rozhodnutí, dává doporučení nebo vydává stanoviska.

Rozhodnutí jsou ve všech svých částech závazná.

Doporučení jsou závazná pokud jde o cíle v nich vytyčené; těm, jimž jsou určena, však ponechávají volbu prostředků vhodných k jejich dosažení.

Stanoviska nejsou závazná.

Je-li Komise oprávněna přijmout rozhodnutí, může se omezit na to, že dá doporučení.

- **Článek 15 Povinnost uvádět důvody**

Rozhodnutí, doporučení a stanoviska Komise musí být odůvodněné a musí se v nich přihlížet ke stanoviskům, která bylo třeba si opatřit.

Týkají-li se rozhodnutí nebo doporučení jednotlivého případu, jsou pro zúčastněné strany závazná od svého doručení.

V ostatních případech postačí zveřejnění.

K tomuto článku vydá komise prováděcí ustanovení.

- **Článek 16 Konzultace s Radou; jednací řád**

1. Rada a Komise se navzájem konzultují a společnou dohodou upravují způsoby své spolupráce.

2. Komise přijme svůj jednací řád tak, aby zajišťoval fungování její i jejich útvarů v souladu s ustanoveními této smlouvy. Komise zajistí zveřejnění tohoto řádu.

- **Článek 17 Výroční zpráva**

Komise každoročně, a to nejpozději měsíc před zahájením zasedání Evropského parlamentu, zveřejňuje souhrnnou zprávu o činnosti Společenství.

- **Článek 18 Poradní výbor**

Při Komisi se zřizuje Poradní výbor. Tvoří ho nejméně 84 a nejvýše 108 členů, a to rovným dílem zástupci výrobců a zástupci pracujících, spotřebitelů a obchodníků.

Členy Poradního výboru jmenuje Rada. Rada určí hlavní organizace výrobců a pracujících, mezi něž rozdělí místa, která je třeba obsadit. Každá organizace se vyzve, aby pořídila seznam obsahující dva kandidáty na každé místo, které je jí přiděleno. Jmenování se provádí na základě tohoto seznamu.

Členové Poradního výboru jsou jmenováni osobně na dva roky. Nejsou vázáni příkazy ani pokyny organizací, které je navrhly.

Poradní výbor jmenuje na rok z řad svých členů předsedu a předsednictvo.

Poradní výbor přijme svůj jednací řád.

Odměny přiznávané členům Poradního výboru stanoví Rada kvalifikovanou většinou.

- **Článek 19 Konzultace; stanoviska, svolávání**

Komise může konzultovat s Poradním výborem ve všech případech, kdy to považuje za vhodné. Je povinna tak učinit vždy, kdy tuto konzultaci tato smlouva vyžaduje.

Komise předkládá Poradnímu výboru všeobecné cíle a programy sestavené na základě článku 46 a průběžně ho informuje o základních směrech své činnosti podle článků 54, 65 a 66.

Považuje-li to Komise za vhodné, stanoví Poradnímu výboru lhůtu k podání stanoviska; lhůta musí činnit alespoň deset dnů ode dne sdělení, které bylo za tím účelem zasláno předsedovi Poradního výboru.

Poradní výbor svolává k projednání určité otázky jeho předseda na žádost Komise nebo na žádost většiny členů Poradního výboru.

Zápis z jednání se předkládá Komisi a Radě současně se stanoviskem Poradního výboru.

Kapitola II

Evropský parlament

- **Článek 20 Úkoly; počet poslanců**

Evropský parlament se skládá ze zástupců lidu států sdružených ve Společenství a vykonává pravomoc, kterou mu tato smlouva svěřuje.

Počet poslanců Evropského parlamentu nepřekročí sedm set.

- **Článek 20a Vyžádání návrhu Komise**

Evropský parlament může většinou hlasů svých poslanců požádat Komisi, aby předložila vhodné návrhy k záležitostem, kde podle jeho názoru je k provedení této smlouvy zapotřebí aktu Společenství.

- **Článek 20b Vyšetřovací výbor**

Evropský parlament může při plnění svých povinností na žádost čtvrtiny poslanců ustavit dočasný vyšetřovací výbor, který by zkoumal, aniž by byly dotčeny pravomoci svěřené touto smlouvou jiným orgánům, údajné přestupky nebo nesprávnosti při uskutečňování práva Společenství, vyjma případů, kdy jsou tvrzené skutečnosti zkoumány soudem a soudní řízení ještě neskončilo.

Dočasný vyšetřovací výbor přestane existovat předložením své zprávy.

Podrobnosti o výkonu práva vyšetřovat se stanoví společnou dohodou Evropského parlamentu, Rady a Komise.

- **Článek 20c Petiční právo**

Každý občan Unie a každá fyzická či právnická osoba s bydlištěm nebo registrovaným sídlem v členském státu má právo předložit individuálně či společně s dalšími občany nebo osobami podání Evropskému parlamentu v záležitosti, která spadá do působnosti Společenství a která se ho nebo jí přímo dotýká.

- **Článek 20d Ombudsman**

1. Evropský parlament jmenuje ombudsmana zmocněného přijímat stížnosti od kteréhokoli občana Unie nebo od kterékoli fyzické či právnické osoby s bydlištěm nebo registrovaným sídlem v členském státu, které se týkají nesprávností v činnosti orgánů Společenství, s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při jejich soudní činnosti.

V souladu se svými povinnostmi provádí ombudsman šetření, shledá-li pro ně důvody, buď z vlastní iniciativy nebo na základě stížností předložených mu přímo nebo prostřednictvím poslance Evropského parlamentu, s výjimkou, kdy tvrzená fakta jsou nebo byla předmětem soudního řízení. Zjistí-li ombudsman nesprávnosti, postoupí záležitost dotčenému orgánu, který má lhůtu tří měsíců na to, aby mu sdělil své stanovisko. Ombudsman potom předá zprávu Evropskému parlamentu a dotčenému orgánu. Osoba podávající stížnost bude informována o výsledku takového šetření.

Ombudsman podává každoroční zprávu o výsledku svých šetření Evropskému parlamentu.

2. Ombudsman je jmenován po každé volbě Evropského parlamentu na dobu jeho funkčního období. Ombudsman může být jmenován opětovně.

Ombudsman může být odvolán z funkce Soudním dvorem na žádost Evropského parlamentu, nespĺňuje-li již podmínky požadované pro výkon své funkce nebo dopustil-li se závažného prohřešku.

3. Ombudsman vykonává svou funkci zcela nezávisle. Při plnění svých povinností nesmí požadovat ani přijímat pokyny od žádného orgánu. Ombudsman nesmí po dobu výkonu své funkce vykonávat jiné placené či neplacené povolání.

4. Evropský parlament po vyžádání stanoviska Komise a se souhlasem Rady daným kvalifikovanou většinou stanoví statut a všeobecné podmínky výkonu funkce ombudsmana.

- **Článek 21 Volby; rozdělení mandátů podle zemí**

1. Zástupci lidu států sdružených ve Společenství jsou do Evropského parlamentu voleni přímým všeobecným hlasováním.

2. Počet zástupců volených v každém členském státu se stanoví takto:

Belgie	25
Dánsko	16
Finsko	16
Francie	87
Irsko	15
Itálie	87
Lucembursko	6
Německo	99
Nizozemsko	31
Portugalsko	25
Rakousko	21
Řecko	25
Spojené království	87
Španělsko	64
Švédsko	22

V případě změn tohoto odstavce musí počet zástupců volených v každém členském státu zajišťovat přiměřené zastoupení lidu států sdružených ve Společenství.

3. Zástupci jsou voleni na dobu pěti let.

4. Evropský parlament vypracuje návrh na volby se všeobecným přímým hlasováním konané ve všech členských státech jednotně nebo podle zásad společných všem členským státům.

Rada přijme jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu daného většinou hlasů jeho poslanců odpovídající pravidla a doporučí členským státům jejich přijetí v souladu s příslušnými ústavními předpisy.

5. Evropský parlament po vyžádání stanoviska Komise a s jednomyslným souhlasem Rady stanoví pravidla a obecné podmínky výkonu funkcí svých poslanců.

- **Článek 22 Zasedání**

Evropský parlament zasedá jednou ročně. Schází se, aniž by jej bylo nutno svolávat, druhé úterý v březnu.

Evropský parlament se může na žádost Rady sejit k mimořádnému zasedání, aby zaujal stanovisko k otázkám, které mu Rada předloží.

K mimořádnému zasedání se může sejit i na žádost většiny svých členů nebo na žádost Komise.

- **Článek 23 Předseda a předsednictvo; interpelace; vyslechnutí Rady**

Evropský parlament volí z řad poslanců předsedu a předsednictvo.

Členové Komise se mohou účastnit všech schůzí. Předseda Komise nebo jí určení členové se ujímají slova, kdykoli o to požádají.

Komise odpovídá ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Evropský parlament nebo jeho poslanci.

Členové Rady se mohou účastnit všech schůzí a ujímají se slova, kdykoli o to požádají.

- **Článek 24 Výroční zpráva, návrh na vyslovení nedůvěry Komisi**

Evropský parlament projednává na veřejném zasedání souhrnnou výroční zprávu, kterou mu předkládá Komise.

Byl-li podán návrh, aby Komisi byla pro její činnost vyslovena nedůvěra, může Evropský parlament o tomto návrhu hlasovat teprve po uplynutí tří dnů od jeho podání, a to pouze veřejně.

Je-li návrh na vyslovení nedůvěry přijat dvěma třetinami odevzdaných hlasů a většinou poslanců Evropského parlamentu, odstoupí členové Komise kolektivně. Vyřizují však dále běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazeni v souladu s článkem 10. V tomto případě funkční období členů Komise, jmenovaných k jejich nahrazení, skončí k datu, k němuž by skončilo funkční období členů Komise, kteří kolektivně odstoupili.

- **Článek 25 Jednací řád; záznamy z jednání**

Evropský parlament přijímá svůj jednací řád většinou hlasů svých poslanců.

Záznamy z jednání Evropského parlamentu se zveřejňují způsobem stanoveným v jednacím řádu.

Kapitola III

Rada

- **Článek 26 Úkoly; spolupráce s Komisí**

Rada vykonává svou pravomoc ve věcech uvedených a způsobem stanoveným v této smlouvě, zejména za účelem sladování činnosti Komise s činností vlád odpovědných za celkovou hospodářskou politiku svých zemí.

Za tím účelem Rada a Komise organizují výměnu informací a vzájemné konzultace.

Rada může požádat Komisi, aby prostudovala veškeré náměty a opatření, jež Rada považuje za vhodné nebo nutné k dosahování společných cílů.

- **Článek 27 Složení; předsednictví**

Rada se skládá z jednoho zástupce každého členského státu na ministerské úrovni, zmocněného zavazovat vládu tohoto členského státu.

Předsednictví vykonává postupně každý členský stát Rady vždy po dobu šesti měsíců podle pořadí určeného jednomyslně Radou.

- **Článek 27a Svolávání**

Radu svolává k zasedání její předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho z jejích členů nebo na žádost Komise.

- **Článek 28 Jednání; usnášení**

Je-li Rada konzultována Komisí, může jednat, aniž by musela hlasovat. Zápis z jednání se zasílá Komisi.

Vyžaduje-li tato smlouva souhlas Rady, považuje se souhlas za udělený, získá-li návrh předložený Komisí souhlas: prosté většiny představitelů členských států, čítaje v to hlas představitelů dvou členských států, které každý zajišťují alespoň desetinu celkové hodnoty produkce uhlí a oceli ve Společenství;

anebo, jestliže při rovnosti hlasů při druhém projednávání Komise setrvá na svém návrhu, čítaje v to hlasy představitelů tří členských států, z nichž každý zajišťují alespoň desetinu celkové hodnoty produkce uhlí a oceli ve Společenství.

Vyžaduje-li tato smlouva jednomyslné usnesení nebo jednomyslný souhlas, je k tomu zapotřebí hlasů všech členů Rady. Při použití článků 21, 32, 32a, 45b, a 78h této smlouvy a článku 28, odstavec 5 a článku 44 Protokolu o Statutu soudního dvora však přijetí usnesení Rady, u nichž se vyžaduje jednomyslnost, nebrání, zdrží-li se přítomní nebo zastoupení členové hlasování.

S výjimkou rozhodnutí vyžadujících kvalifikovanou většinu nebo jednomyslnost se Rada usnáší většinou hlasů svých členů; tato většina se má za dosaženou, představuje-li ji absolutní většina zástupců členských států včetně hlasů zástupců dvou členských států, které každý zajišťují alespoň desetinu celkové hodnoty produkce uhlí a oceli ve Společenství. Při použití článků 45b, 78 a 78b této smlouvy, podle nichž se vyžaduje kvalifikovaná většina, mají však hlasy členů Rady tuto váhu:

Belgie	5
Dánsko	3
Finsko	3
Francie	10
Irsko	3
Itálie	10
Lucembursko	2
Německo	10
Nizozemsko	5
Portugalsko	5
Rakousko	4
Řecko	5
Spojené království	10
Španělsko	8
Švédsko	4

Usnesení je přijato, byly-li pro ně odevzdány nejméně 62 hlasy, představující souhlas nejméně deseti členů.

Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

Rada je ve styku s členskými státy prostřednictvím svého předsedy.

Usnesení Rady se zveřejňují způsobem, který Rada sama stanoví.

• Článek 29 **Platy, náhrady a důchody**

Rada kvalifikovanou většinou stanoví platy, náhrady a důchody předsedovi a členům Komise, předsedovi, soudcům, generálním advokátům a kancléři Soudního dvora. Stejnou většinou stanoví náhrady poskytované místo odměny za práci.

• Článek 30 **Výbor stálých zástupců; generální tajemník**

1. Výbor složený ze stálých zástupců členských států odpovídá za přípravu práce Rady a za plnění úkolů, které mu Rada přidělí. V případech, stanovených v jednacím řádu Rady, může výbor vydávat procesní rozhodnutí.

2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, Vysokého zmocněnce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž pomáhá zástupce generálního tajemníka, který je odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generální tajemník a zástupce generálního tajemníka jsou jednomyslně jmenováni Radou.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.

3. Rada vydá svůj jednací řád.

Kapitola IV

Soudní dvůr

• Článek 31 **Úkol**

Soudní dvůr zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy a prováděcích předpisů.

- **Článek 32 Složení**

Soudní dvůr se skládá z patnácti soudců.

Soudní dvůr zasedá v plénu. Může však vytvářet senáty složené ze tří, pěti nebo sedmi soudců, buď k provádění určitých přípravných šetření, nebo k rozhodování určitých skupin věcí v souladu s pravidly stanovenými k tomuto účelu.

Soudní dvůr zasedá v plénu, požádá-li o to členský stát nebo orgán Společenství, který je stranou v řízení.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslně zvýšit počet soudců a provést nezbytné úpravy druhého a třetího pododstavce tohoto článku a druhého pododstavce článku 32b.

- **Článek 32a Generální advokáti**

Soudnímu dvoru pomáhá osm generálních advokátů. Na dobu od 1. ledna 1995 do 6. října 2000 však bude jmenován devátý generální advokát.

Úlohou generálních advokátů je předkládat veřejně, s veškerou nestranností a v plné nezávislosti odůvodněné závěry o všech věcech předložených Soudnímu dvoru, a napomáhat tak Soudnímu dvoru při výkonu jeho poslání vymezeného článkem 31.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslně zvýšit počet generálních advokátů a provést nezbytné úpravy třetího odstavce článku 31.

- **Článek 32b Jmenování; funkční období**

Soudci a generální advokáti jsou vybíráni z osob skýtajících záruku naprosté nezávislosti, které buď splňují všechny požadavky, kladené v jejich zemích na výkon nejvyšších soudních funkcí, nebo jsou uznávanými znalci práva; jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečnému znovuobsazování míst soudců. Znovuobsazování se střídavě týká osmi a sedmi soudců.

Každé tři roky dochází k částečnému znovuobsazování míst generálních advokátů. Znovuobsazování se vždy týká čtyř generálních advokátů.

Soudci a generální advokáti, jejichž období skončilo, mohou být jmenováni opětovně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opětovně.

- **Článek 32c Kancléř**

Soudní dvůr jmenuje svého kancléře a upraví jeho postavení.

- **Článek 32d Soud prvního stupně**

1. K Soudnímu dvoru je přiřčen soud pro prvoinstanční rozhodování o některých druzích žalob, vymezených podmínkami v odstavci 2, proti jehož rozhodnutí lze za podmínek stanovených statutem podat k Soudnímu dvoru opravný prostředek, omezený na otázky práva. Tento soud není příslušný k rozhodování ani o žalobách podaných členskými státy, ani o předběžných otázkách podle článku 41.

2. Na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí Rada jednomyslně určí druhy žalob uvedené v odstavci 1 a složení Soudu prvního stupně a přijme nezbytné úpravy a dodatečná ustanovení ke Statutu Soudního dvora. Pokud Rada nerozhodne jinak, ustanovení této smlouvy vztahující se na Soudní dvůr, zejména ustanovení Protokolu o Statutu Soudního dvora, se vztahují na Soud prvního stupně.

3. Soudci Soudu prvního stupně jsou vybíráni z osob skýtajících záruku naprosté nezávislosti a způsobilých pro výkon soudcovské činnosti; jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. K částečnému znovuobsazování míst soudců dochází každé tři roky. Soudce lze jmenovat opětovně.

4. Soud prvního stupně stanoví po dohodě se Soudním dvorem svůj jednací řád. Tento řád vyžaduje jednomyslný souhlas Rady.

- **Článek 33 Žaloba na neplatnost; lhůta**

Soudní dvůr je příslušný rozhodovat o zrušovacích žalobách pro nedostatek pravomoci, porušení podstatných pravidel řízení, porušení Smlouvy nebo kteréhokoli jiného právního pravidla, které se týká jejího provádění, nebo pro zneužití moci, podaných proti rozhodnutím a doporučením Komise některým členskými státy nebo Radou. Zkoumání Soudního dvora však nepodléhá hodnocení situace vyplývající z hospodářských skutečností anebo

okolností, vzhledem k nimž byla zmíněná rozhodnutí nebo doporučení učiněna, ledaže se proti Komisi namítá, že se dopustila zneužití moci anebo že zřejmým způsobem zanedbala ustanovení smlouvy nebo jakékoli jiné právní pravidlo, které se týká jejího provádění.

Podniky nebo sdružení zmíněné v článku 48 mohou podat za stejných podmínek žalobu proti individuálním rozhodnutím a doporučením, která se jich týkají, nebo proti rozhodnutím a doporučením obecným, která podle jejich názoru představují zneužití moci vůči nim.

Žaloby uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku musí být podány do jednoho měsíce, podle okolností buď od oznámení, nebo od zveřejnění příslušného rozhodnutí nebo doporučení.

Za stejných podmínek je Soudní dvůr příslušný rozhodovat o žalobách Evropského parlamentu nebo Účetního dvora, domáhajících se respektování svých práv.

• Článek 34 **Zrušení; náhrada škody**

V případě zrušení vrátí Soudní dvůr věc Komisi. Komise je povina učinit opatření, která provedení zrušovacího rozhodnutí vyžaduje. V případě, že některý podnik nebo některá skupina podniků utrpěly přímou a zvláštní škodu v důsledku některého rozhodnutí nebo doporučení, které podle nálezů Soudního dvora trpí vadou, jež může založit odpovědnost Společenství, je Komise povinna učinit na základě pravomoci, kterou jí ustanovení této smlouvy přiznávají, opatření způsobilá zajistit spravedlivou nápravu škody přímo způsobené zrušením rozhodnutím nebo doporučením, a pokud je to nutné, spravedlivé odškodnění.

Jestliže Komise opomene učinit v rozumné lhůtě opatření, která provedení zrušovacího nálezů vyžaduje, může být u Soudního dvora podána žaloba na náhradu škody.

• Článek 35 **Žaloba na nečinnost**

Jestliže Komise, která je podle některého ustanovení této smlouvy nebo prováděcích nařízení povinna učinit rozhodnutí nebo vydat doporučení, této povinnosti nedostojí, mohou ji k tomu podle okolností státy, Rada nebo podniky a sdružení vyzvat.

Stejně je tomu i v případě, že Komise, zmocněna některým ustanovením smlouvy nebo prováděcích nařízení k ní k vydání rozhodnutí nebo doporučení, opomene tak učinit a toto opomenutí znamená zneužití moci.

Jestliže po uplynutí dvouměsíční lhůty Komise nerozhodla ani nevydala žádné doporučení, může být do jednoho měsíce u Soudního dvora podána žaloba proti mlčky učiněnému zamítavému rozhodnutí, které z této nečinnosti Komise vyplývá.

• Článek 36 **Uvážení; donucovací opatření**

Dříve než Komise uloží některou z peněžitých sankcí nebo některý pořádkový trest, který stanoví tato smlouva, musí dotčenému poskytnout možnost, aby podal své připomínky.

Peněžité sankce a pořádkové tresty uložené na základě ustanovení této smlouvy mohou být předmětem žaloby, o které Soudní dvůr rozhodne na základě volného uvážení.

Žalující mohou na podporu této žaloby uplatňovat za podmínek stanovených v prvním pododstavci článku 33 vady rozhodnutí a doporučení, jejichž porušení se jim vytýká.

- **Článek 37 Žaloba při obtížích; opatření**

Má-li některý členský stát za to, že určitá činnost nebo nečinnost Komise může vyvolat v jeho hospodářství podstatné a trvalé obtíže, může na to Komisi upozornit.

Komise po konzultaci s Radou uzná, je-li toho třeba, že taková situace existuje, a rozhodne o opatřeních, která je třeba za podmínek stanovených v této smlouvě učinit, aby tato situace byla napravena při současném zachování podstatných zájmů Společenství.

Je-li u Soudního dvora podána žaloba, založená na ustanoveních tohoto článku, proti takovému rozhodnutí, anebo proti výslovnému nebo mlčky učiněnému rozhodnutí, jež odmítá uznat existenci právě zmíněné situace, je Soudní dvůr oprávněn zhodnotit odůvodněnost žaloby.

V případě zrušení je Komise povinna rozhodnout v rámci nálezů Soudního dvora o opatřeních, jež je třeba učinit za účely uvedenými v druhém pododstavci tohoto článku.

- **Článek 38 Žaloba na zrušení; lhůta**

Soudní dvůr může na základě žaloby některého členského státu nebo Komise zrušit usnesení Evropského parlamentu nebo Rady.

Žádost musí být podána do jednoho měsíce ode dne zveřejnění usnesení Evropského parlamentu nebo oznámení o usnesení Rady členskými státy nebo Komisí.

Na podporu takové žádosti lze uvádět pouze důvody založené na nedostatku pravomoci nebo porušení podstatných pravidel řízení.

- **Článek 39 Neexistence odkladného účinku**

Žaloby podané u Soudního dvora nemají odkladný účinek.

Soud však může, má-li za to, že to okolnosti vyžadují, nařídit odklad provedení napadaného rozhodnutí nebo doporučení.

Může též nařídit jakákoli jiná nutná předběžná opatření.

- **Článek 40 Žaloby na náhradu škody**

S výhradou ustanovení pododstavce 1 článku 34 je Soudní dvůr oprávněn přiznat na žádost poškozené strany této straně peněžitou náhradu k tíži Společenství v případě škody způsobené při provádění této smlouvy chybou aparátu Společenství.

Je rovněž oprávněn přiznat náhradu k tíži Společenství, jestliže škoda byla způsobena osobní chybou zaměstnance Společenství při výkonu jeho funkcí. Osobní ručení zaměstnanců vůči Společenství se určí podle ustanovení statutu, který se na ně vztahuje a podle pracovních podmínek, které pro ně platí.

Veškeré ostatní spory, vzniklé mezi Společenstvím a třetími osobami, které nepodléhají ustanovením této smlouvy a prováděcích předpisů k ní, se projednávají před vnitrostátními soudy.

- **Článek 41 Rozhodování o předběžných otázkách**

Pouze Soudní dvůr je příslušný rozhodovat v řízení o předběžné otázce o platnosti usnesení Komise a Rady v případě, že by ve sporu projednávaném před některým vnitrostátním soudem tato platnost byla napadena.

- Článek 42 **Rozhodčí doložka**

Soudní dvůr je příslušný rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené v některé smlouvě veřejného nebo soukromého práva uzavřené Společenstvím nebo na jeho účet.

- Článek 43 **Dodatková usnesení; příslušnost**

Soudní dvůr je příslušný rozhodovat ve všech ostatních případech stanovených některým dodatkovým ustanovením k této smlouvě.

Rovněž může rozhodovat ve všech případech souvisejících s předmětem této smlouvy, označuje-li ho za příslušný zákonodárství příslušného členského státu.

- Článek 44 **Vykonatelnost**

Rozsudky Soudního dvora jsou na území členských států vykonatelné za podmínek stanovených v článku 92.

- Článek 45 **Statut**

Statut Soudu stanoví Protokol připojený k této smlouvě.

Rada může jednomyslně na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí a Evropským parlamentem zrušit ustanovení hlavy III Statutu.

Oddíl 5 *Účetní dvůr*

- Článek 45a **Úkol**

Účetní dvůr provádí revizi účtů.

- Článek 45b **Složení; nezávislost**

1. Účetní dvůr má patnáct členů.

2. Za členy Účetního dvora jsou vybírány osoby, které ve svých státech pracují nebo pracovaly v auditorských orgánech anebo které jsou pro tuto funkci zvláště kvalifikované. Musí skýtat veškeré záruky své nezávislosti.

3. Po konzultaci s Evropským parlamentem Rada jednomyslně jmenuje členy Účetního dvora na dobu šesti let. Členové Účetního dvora mohou být jmenováni opětovně.

Ze svého středu zvolí na tříleté období předsedu Účetního dvora, který může být zvolen opětovně.

4. Členové Účetního dvora vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých povinností nesmějí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani jiného orgánu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného se svou funkcí.

5. Členové Účetního dvora nesmějí po dobu výkonu své funkce vykonávat jiné placené nebo neplacené povolání. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazují respektovat po dobu trvání své funkce i po jejím skončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestnosti a uvážlivosti pokud jde o přijímání určitých funkcí nebo výhod po skončení funkčního období.

6. Funkce člena Účetního dvora zaniká kromě uplynutí funkčního období či smrti též odstoupením nebo odvoláním Soudním dvorem podle odstavce 7.

Takto uvolněná funkce se obsadí na zbytek funkčního období.

Kromě odvolání zůstanou členové Účetního dvora ve svých funkcích, dokud nebudou nahrazeni.

7. Člen Účetního dvora může být odvolán ze své funkce nebo zbaven nároku na důchod nebo jiné dávky nahrazující důchod jen v případě, že Soudní dvůr na žádost Účetního dvora shledá, že již nevyhovuje požadovaným podmínkám nebo neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce.

8. Rada kvalifikovanou většinou stanoví pracovní podmínky předsedy a členů Účetního dvora, zejména jejich platy, náhrady a důchody. Stejnou většinou stanoví náhrady poskytované místo odměny za práci.

9. Ustanovení Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, která platí pro soudce Soudního dvora, se použijí rovněž na členy Účetního dvora.

• Článek 45c Přezkum účetnictví

1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Společenství. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každého z orgánů, které Společenství ustavilo, pokud to zřizovací akt nevyklučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví, právnosti a řádnosti souvisejících operací, které se uveřejní v Úředním listu Evropských společenství.

2. Účetní dvůr přezkoumává právnost a řádnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního hospodaření. Podává přitom zprávy zejména o jakékoli nesrovnalosti.

Kontrola příjmů se uskutečňuje porovnáním splatných pohledávek a došlých úhrad ve prospěch Společenství.

Kontrola výdajů se uskutečňuje porovnáním přijatých závazků a poskytnutých úhrad.

Kontroly mohou být uskutečněny před účetní uzávěrkou příslušného rozpočtového roku.

3. Kontrola se provádí na základě účetních dokladů a v případě potřeby přímo v ostatních orgánech Společenství a v členských státech, v prostorách jakékoli instituce, spravující příjmy a výdaje jménem Společenství, jakož i v prostorách fyzických a právnických osob, které získávají platby z rozpočtu. V členských státech se kontrola provádí v součinnosti s národními auditorskými orgány, a nemají-li tyto orgány potřebnou pravomoc, v součinnosti s příslušnými národními správami. Účetní dvůr a národní auditorské orgány členských států spolupracují v duchu důvěry a při respektování své nezávislosti. Tyto orgány nebo správy sdělí Účetnímu dvoru, zda mají v úmyslu se na kontrole podílet.

Ostatní orgány Společenství, instituce spravující příjmy nebo výdaje jménem Společenství, fyzické nebo právnické osoby, které získávají platby z rozpočtu a národní auditorské orgány, nebo nemají-li tyto orgány potřebnou pravomoc, příslušné národní správy, předají Účetnímu dvoru na jeho žádost doklady a informace, nezbytné pro splnění jeho úkolu.

Právo Účetního dvora na přístup k informacím Evropské investiční banky o její činnosti při správě příjmů a výdajů Společenství je upraveno v dohodě mezi Účetním dvorem, Bankou a Komisí. Účetní dvůr má též právo na přístup k informacím, které jsou nutné pro přezkoumání příjmů a výdajů Společenství spravovaných Bankou, i když taková dohoda neexistuje.

4. Účetní dvůr vypracuje po skončení každého rozpočtového roku výroční zprávu. Tato zpráva se předkládá ostatním orgánům Společenství a publikuje se v Úředním listu Společenství spolu s odpověďmi orgánů na zjištění Účetního dvora.

Účetní dvůr může dále kdykoli předkládat svá zjištění, zejména ve formě zvláštních zpráv k jednotlivým otázkám a na základě žádosti některého orgánu Společenství podávat stanoviska.

Výroční zprávy, zvláštní zprávy a stanoviska přijímá Účetní dvůr většinou hlasů svých členů.

Pomáhá Evropskému parlamentu a Radě při kontrole provádění rozpočtu.

5. Účetní dvůr kromě toho vydává každoročně zvláštní zprávu o řádnosti účetnictví v těch oblastech, které se netýkají výdajů a příjmů uvedených v odstavci 1 a o finančním hospodaření Komise tohoto účetnictví se týkajícím. Tuto zprávu vyhotoví nejpozději do šesti měsíců po skončení rozpočtového roku, jehož se týká a předá ji Komisi a Radě. Komise ji postoupí Evropskému parlamentu.

HLAVA III USTANOVENÍ HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ

Kapitola I Obecná ustanovení

• Článek 46 **Spolupráce; šetření a zkoumání**

Komise se může kdykoli radit s vládami, různými zúčastněnými (podniky, pracujícími, uživateli a obchodníky) a jejich sdruženími, jakož i se znalci.

Podniky, pracující, uživatelé a obchodníci, jakož i jejich sdružení jsou oprávněni předkládat Komisi připomínky k otázkám, které se jich týkají.

Aby mohla v souladu s úkoly Společenství dávat všem zúčastněným pokyny pro jejich činnost a jejich vlastní činnost stanovovat podle této smlouvy, bude Komise při jednání s výše uvedenými místy:

1. Soustavně sledovat vývoj trhů a tendence vývoje cen.
2. Periodicky sestavovat programy výroby, spotřeby, vývozu a dovozu, a to s přihlédnutím k předpokládanému vývoji; tyto programy jsou indikativní.
3. Periodicky vytyčovat obecné cíle pokud jde o modernizaci, dlouhodobé zaměření výrobních odvětví a rozšiřování výrobní kapacity.
4. Účastnit se na žádost příslušných vlád zkoumání, jak by pracovníci, uvolnění v důsledku vývoje trhu nebo technického rozvoje, mohli být zaměstnáni v dosavadních průmyslových podnicích nebo jak by mohli být zaměstnáni na nových místech, která je třeba vytvořit.
5. Shromažďovat informace potřebné k hodnocení možností zlepšování životních a pracovních podmínek dělnictva v průmyslových odvětvích, jimiž se zabývá, a k odstraňování nebezpečí, která tyto životní podmínky ohrožují.

Komise zveřejňuje obecné cíle a programy poté, co je předložila Poradnímu výboru.

Může též zveřejnit výsledky právě uvedených průzkumů a uvedené informace.

• Článek 47 **Informace; pokuty; náhrada škody**

Komise může shromažďovat informace potřebné k plnění jejích úkolů. Může provádět potřebná ověřování.

Komise je povinna neprozrazovat informace, které podle své povahy jsou chráněny obchodním tajemstvím, zejména údaje vztahující se k podnikům a týkající se jejich obchodních styků nebo složek jejich výrobních cen. S touto výhradou bude Komise zveřejňovat údaje, které by mohly být užitečné pro vlády nebo kterékoli jiné zúčastněné.

Komise může podnikům, které by se vyhýbaly povinností vyplývajícím pro ně z rozhodnutí učiněných k provedení ustanovení tohoto článku nebo které by vědomě podaly nesprávné informace, ukládat pokuty v maximální výši jednoho procenta ročního obrátu a pořádkové tresty v maximální výši pět procent průměrného denního obrátu za každý den prodlení.

Každé porušení obchodního tajemství Komisí může být podle článku 40 předmětem řízení o náhradu škody před Soudním dvorem.

• Článek 48 **Sdružení; spolupráce**

Právo podniků vytvářet sdružení není touto smlouvou dotčeno. Členství v těchto sdruženích je svobodné. Sdružení mohou vykonávat jakoukoli činnost, která neodporuje ustanovením této smlouvy a rozhodnutím nebo doporučením Komise.

V případech, kdy tato smlouva požaduje konzultaci s Poradním výborem, je každé sdružení oprávněno předkládat Komisi ve lhůtách jí stanovených připomínky svých členů k zamýšlenému opatření.

K získání informací, které potřebuje, a k usnadnění plnění úkolů, které jsou jí svěřeny, se Komise obvykle obrací ke sdružením výrobců, a to za podmínky, že buď zajišťují kvalifikovaným představitelům pracujících a uživatelům účast ve svých řídicích orgánech nebo v poradních orgánech při nich zřízených, anebo že ve své organizaci jakýmkoli jiným postačujícím způsobem umožňují pracujícím a uživatelům, aby vyjádřili své zájmy.

Sdružení zmíněná v předchozím odstavci jsou povinna poskytovat Komisi o své činnosti informace, které Komise pokládá za nutné. Připomínky zmíněné v druhém pododstavci tohoto článku a informace poskytnuté na základě čtvrtého pododstavce podávají sdružení též příslušným vládám.

Kapitola II

Finanční ustanovení

• Článek 49 **Financování dávkami, půjčkami a dary**

Komise je oprávněna opatřovat si potřebné prostředky k plnění svých úkolů:

- zaváděním dávek z výroby uhlí a oceli;
 - sjednáváním půjček.
- Komise může přijímat dary.

• **Článek 50 Použití; výše; zpráva**

1. Dávky jsou určeny ke krytí:
 - administrativních výloh zmíněných v článku 78;
 - podpory bez povinnosti splacení, o níž se zmiňuje článek 56, týkající se readaptace;
 - pokud jde o usnadnění investic, zmíněná v člancích 54 a 56, když rezervních fondů bylo již použito, též ke krytí té části úrokování a umořování půjček Komise, která případně není kryta výnosem půjček, které poskytla, jakož i ke krytí případného uplatnění jejího ručení za výpůjčky kontrahované přímo podniky;
 - nákladů věnovaných na podporu technického a ekonomického výzkumu za podmínek stanovených v odstavci 2 článku 55.
2. Dávky se vyměřují ročně pro jednotlivé výrobky podle jejich průměrné hodnoty, přičemž jejich sazby nesmějí převyšovat jedno procento, ledaže Rada k tomuto dala předběžný souhlas dvoutřetinovou většinou. Podmínky vyměřování a vybírání stanoví Komise obecným rozhodnutím učiněným po konzultaci s Radou, a to tak, aby bylo pokud možno vyloučeno kumulativní zdaňování.
3. Podnikům, které by nerespektovaly její rozhodnutí k provedení tohoto článku, může Komise uložit maximálně pětiprocentní přírázky za každé tři měsíce prodlení.
4. Podíl výdajů z celkového rozpočtu Společenství, krytých z dávek podle článku 49, se stanoví na 18 milionů účetních jednotek.

Komise předkládá Radě každoročně zprávu, na základě níž Rada prověřuje, zda je tuto částku třeba přizpůsobit vývoji celkového rozpočtu. Rada se usnáší většinou podle článku 28 odstavec 4 první věta. K přizpůsobení dochází na základě posouzení z aplikace této smlouvy vyplývajícího vývoje výdajů.
5. Část dávek, sloužící ke krytí výdajů rozpočtu Společenství uvolňuje Komise v pořadí, vyplývajícím z rozpočtových nařízení vydaných na základě článku 279 písm. b Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 183 písm. b Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

• **Článek 51 Použití; ručení**

1. Prostředků získaných vypůjčením může Komise použít pouze k poskytnutí půjček.

Emise půjček Komise na trzích členských států podléhá právní úpravě, která na těchto trzích platí. Považuje-li Komise ke kontrahování určitých půjček za nutnou záruku členských států, uvědomí o tom po konzultaci s Radou příslušnou vládu nebo vlády; žádný stát není povinen záruku poskytnout.
2. Komise může za podmínek uvedených v článku 54 převzít záruku za půjčky poskytované třetími stranami přímo podnikům.
3. Komise může podmínky svých půjček nebo záruku upravit tak, aby vytvořila rezervní fond určený výlučně k snižování případné výše dávek uvedených v článku 50 odstavec 1 bod 3, přičemž částek takto shromážděných nesmí být použito na půjčky podnikům v jakékoli formě.
4. Komise sama nevyvíjí bankovní činnost odpovídající jejím finančním úkolům.

• **Článek 52**
(zrušen)

• **Článek 53 Společná finanční zařízení**

- S výhradou ustanovení článku 58 a kapitoly V třetí hlavy Komise může:
- a) po konzultaci s Poradním výborem a Radou dát zmocnění k tomu, aby za podmínek, které Komise určí, a pod jejím dozorem byla vytvářena jakákoli finanční zařízení společná několika podnikům, která pokládá za nezbytná k plnění úkolů stanovených v článku 3 a slučitelná s ustanoveními této smlouvy, zejména článkem 65;
 - b) s jednomyslným souhlasem Rady sama vytvářet veškerá finanční zařízení sloužící týmž cílům.
- Zařízení téhož druhu vytvořená nebo udržovaná členskými státy se oznamují Komisi, která po konzultaci s Poradním výborem a Radou dá příslušným státům nutná doporučení v případě, že taková zařízení zcela nebo zčásti odporují provádění této smlouvy.

Kapitola III

Investice a finanční podpory

• Článek 54 **Financování**

Komise může usnadňovat uskutečňování investičních programů tím, že podnikům poskytne půjčky nebo převezme záruku za jiné půjčky, které uzavírají.

S jednomyslným souhlasem Rady může Komise týmiž prostředky napomáhat financování prací a zařízení, které přispívají přímo a především ke zvýšení výroby, k snížení výrobních cen nebo k usnadnění odbytu výrobků, jež podléhají její pravomoci.

K usnadnění koordinovaného vývoje investic může Komise získávat v souladu s ustanoveními článku 47 předběžné informace o individuálních programech, a to buď na zvláštní žádost zasloupanou příslušnému podniku, nebo na základě svého rozhodnutí, kterým stanoví povahu a rozsah programů, o nichž má být informována.

Komise může, když předtím poskytla zúčastněným veškeré možnosti, aby podali své připomínky, vydat o těchto programech zdůvodněný posudek v rámci obecných cílů uvedených v článku 46. Žádá-li o to příslušný podnik, je Komise povinna takový posudek podat. Komise oznámí posudek příslušnému podniku a sdělí jej jeho vládě. Seznamy takových posudků se uveřejňují.

Jestliže Komise zjistí, že financování některého programu nebo využívání zařízení, jež zahrnuje, by vyžadovalo subvence, podpory, ochranná nebo diskriminační opatření odporující této smlouvě, pak nepříznivý posudek založený na těchto důvodech platí jako rozhodnutí ve smyslu článku 14 a znamená pro příslušný podnik zákaz použití k uskutečnění tohoto programu jiných zdrojů než vlastních prostředků.

Podnikům, které by nedbaly zákazu zmíněného v předchozím pododstavci, může Komise uložit pokuty, jejichž maximální výše se bude rovnat částkám neoprávněně věnovaným na uskutečnění příslušného programu.

• Článek 55 **Podpora výzkumu**

1. Komise podporuje technický a ekonomický výzkum týkající se výroby a růstu spotřeby uhlí a oceli, jakož i bezpečnosti práce v těchto průmyslových odvětvích. Organizuje za tím účelem veškeré potřebné styky mezi existujícími výzkumnými institucemi.

2. Po konzultaci s Poradním výborem může Komise k takovému výzkumu dát podnět a usnadňovat ho:

- a) tak, že dá podnět k společnému financování výzkumu podniky, kterých se to týká;
- b) nebo tak, že na tento účel věnuje fondy získané darem;
- c) anebo tak, že se souhlasem Rady přidělí na tento účel prostředky pocházející z dávek uvedených v článku 50, aniž by však proto mohla být překročena horní hranice stanovená v bodě 2 zmíněného článku.

Výsledky výzkumu financovaného za podmínek uvedených pod a) a b) se dávají k dispozici všem zájemcům ve Společenství.

3. Komise vydává veškeré posudky, které slouží k šíření znalostí o technických zdokonaleních, zejména pokud jde o výměnu patentů a udělování licencí.

• Článek 56 **Pomoc při propouštění**

1. Jestliže zavedení nových výrobních postupů nebo zařízení v rámci obecných cílů Komise vyvolá výjimečně významné snížení zaměstnanosti v uhelném nebo ocelářském průmyslu, působící v některé nebo ve více oblastech zvláštní obtíže pokud jde o znovuzaměstnání uvolněných pracovníků, Komise na žádost příslušných vlád:

- a) vyžádá si posudek Poradního výboru;
- b) může usnadňovat podle pravidel stanovených v článku 54 buď v průmyslových odvětvích podléhajících její pravomoci, anebo se souhlasem Rady v jakémkoli jiném odvětví financování Komisí schválených programů vybudování nových oborů podnikání hospodářsky zdravých a způsobilých zajistit nové produktivní zaměstnání uvolněných pracovníků;
- c) poskytne nenávratné podpory, aby tak přispěla:
 - na výplatu příspěvků umožňujících pracovníkům překlenout období nezaměstnanosti;
 - na výplatu příspěvků pracovníkům na výlohy spojené se získáním nového zaměstnání;
 - na financování rekvalifikace pracovníků nucených změnit zaměstnání.

Komise váže poskytnutí nenávratné podpory na podmínku, že příslušný stát věnuje zvláštní příspěvek nejméně rovnocenný výši této podpory, pokud Rada nepovolí usnesením přijatým dvoutřetinovou většinou výjimku.

2. Dojde-li v podmínkách odbytu uhelného a ocelářského průmyslu k zásadním změnám, které nejsou přímým důsledkem vytvoření společného trhu, jednotlivé podniky však nutí definitivně zastavit, omezit nebo změnit činnost, a podají-li příslušné vlády odpovídající žádost,

a) může Komise podle pravidel stanovených v článku 54 buď v průmyslových odvětvích podléhajících její pravomoci, nebo se souhlasem Rady v jakémkoli jiném odvětví usnadňovat financování Komisí schválených programů vytváření nových, hospodářsky zdravých pracovních míst nebo transformace podniků, které mohou zajistit nové produktivní zaměstnání uvolněných pracovníků;

b) může Komise poskytnout nenávratnou podporu, aby tak přispěla:

– na výplatu příspěvků umožňujících pracovníkům překlenout období nezaměstnanosti;

– podnikům na zajištění výplat jejím pracovníkům na dočasných dovolených, vyvolaných potřebou podniků změnit svou činnost;

– na výplatu příspěvků pracovníkům na výlohy spojené se získáním nového zaměstnání;

– na financování rekvalifikace pracovníků nucených změnit zaměstnání.

Komise váže poskytnutí nenávratné podpory na podmínku, že příslušný stát věnuje zvláštní příspěvek nejméně rovnocenný výši této podpory, pokud Rada nepovolí usnesením přijatým dvoutřetinovou většinou výjimku.

Kapitola IV

Výroba

• Článek 57 **Nepřímá opatření**

V oblasti výroby používá Komise zejména dostupných nepřímých opatření. Jsou to:

– spolupráce s vládami za účelem regulování nebo ovlivňování celkové spotřeby, zejména využívání veřejných služeb;

– zásahy v oblasti cen a obchodní politiky, stanovené v této smlouvě.

• Článek 58 **Kvóty**

1. V případě snížení poptávky může Komise, má-li za to, že Společenství prochází obdobím zřejmé krize a že opatření podle článku 57 neumožňují jí čelit, po konzultaci s Poradním výborem a se souhlasem Rady zavést režim výrobních kvót, provázený podle potřeby opatřeními podle článku 74.

Jestliže Komise nevyvine iniciativu, může se každý členský stát obrátit k Radě, která může jednomyslným usnesením Komisi nařídit, aby režim kvót zavedla.

2. Komise stanoví kvóty na základě průzkumu provedeného ve spojení s podniky a sdruženími podniků, s přihlédnutím k zásadám vytyčeným v článcích 2, 3 a 4. Může zejména regulovat tempo výroby v podnicích patřičnými dávkami z tonáže převyšující směnou úroveň určenou obecným rozhodnutím.

Částky takto získané se využijí k podpoře podniků, jejichž produkce poklesla pod stanovenou úroveň, s cílem zajistit podle možnosti zejména udržení zaměstnanosti v těchto podnicích.

3. Režim kvót se ukončí na návrh předložený Radě Komisí po konzultaci s Poradním výborem nebo vládou členského státu, s výhradou opačného usnesení Rady, a to usnesením jednomyslného, jestliže návrh podala Komise, a usnesením přijatého prostou většinou, jestliže ho podala některá vláda. Ukončení režimu kvót Komise oznámí.

4. Podnikům, které by porušily její rozhodnutí učiněná k provedení tohoto článku, může Komise ukládat pokuty, jejichž maximální výše se rovná hodnotě tonáže vyprodukované v rozporu se zmíněným rozhodnutím.

• Článek 59 **Nedostatek**

1. Jestliže Komise po konzultaci s Poradním výborem zjistí, že Společenství má co činit s vážným nedostatkem některých nebo všech výrobků podléhajících její pravomoci a že opatření podle článku 57 mu neumožňují čelit, upozorní na tuto situaci Radu a s výhradou jednomyslně přijatého opačného usnesení Rady navrhne Radě nutná opatření.

Nedá-li takový podnět Komise, může Radu upozornit každý členský stát a Rada se může jednomyslně usnést, že zmíněná situace existuje.

2. Rada rozhodne jednomyslným usnesením na návrh Komise a v poradním styku s ní jednak o přednostním pořadí při využívání zdrojů uhlí a oceli ve Společenství, jednak o jejich rozdělení na průmyslová odvětví podléhající její pravomoci, vývoz a jiné druhy spotřeby.

Podle pořadí využívání těchto zdrojů takto stanoveného sestaví Komise po konzultaci s příslušnými podniky výrobní programy, jež jsou podniky povinny provádět.

3. Nedojde-li k jednomyslnému usnesení Rady o opatřeních zmíněných v odstavci 2, přistoupí Komise sama na základě spotřeby a vývozu a bez ohledu na rozmístění výroby k rozdělení zdrojů Společenství mezi členské státy.

V každém z členských států se zdroje přidělené Komisí rozdělují pod odpovědností vlády, a to tak, aby toto rozdělování nemohlo ovlivnit dodávky stanovené pro jiné členské státy, a s výhradou konzultace s Komisí pokud jde o část přidělenou jednak k vývozu, jednak k provozu uhelného a ocelářského průmyslu.

Jestliže část přidělená některou vládou pro vývoz je menší ve srovnání se základem použitým pro celkový příděl přiznaný tomuto státu, Komise při novém přidělování znovu rozdělí, je-li toho třeba, mezi členské státy zdroje takto uvolněné pro spotřebu.

Jestliže poměrné snížení části přidělené některou vládou k provozu uhelného a ocelářského průmyslu způsobí pokles některé výroby ve Společenství, bude příděl odpovídajících výrobků příslušnému státu při novém stanovení přídělů snížen úměrně k poklesu výroby, který způsobil.

4. Ve všech případech je úkolem Komise spravedlivě mezi podniky rozdělit množství přidělená průmyslovým odvětvím podléhajícími její pravomoci, a to na základě průzkumů provedených ve spojení s podniky a sdruženími podniků.

5. Za situace zmíněné v odstavci 1 tohoto článku může Komise podle článku 57 po konzultaci s Poradním výborem a se souhlasem Rady, anebo, nevyjde-li podnět od Komise, Rada jednomyslným usnesením na návrh některé vlády rozhodnout o tom, že ve všech členských státech budou zavedena omezení vývozu do třetích států.

6. Komise může ukončit režim zavedený na základě tohoto článku po konzultaci s Poradním výborem a s Radou. Nesmí pominout záporné vyjádření Rady, bylo-li usneseno jednomyslně.

Nevyjde-li podnět od Komise, může tento režim ukončit Rada jednomyslným usnesením.

7. Podnikům, které by porušily rozhodnutí učiněná k provedení tohoto článku, může Komise ukládat pokuty, jejichž maximální výše nesmí přesahovat dvojnásobnou hodnotu výroby nebo dodávek, které byly předepsány a nebyly splněny anebo byly odňaty oprávněnému použití.

Kapitola V

Ceny

• Článek 60 **Zákaz nekalé soutěže a diskriminace**

1. V oboru cen je zakázána praxe odporující článkům 2, 3 a 4, a to zejména:

- praktiky nekalé soutěže, zejména pouze dočasného nebo pouze místního snižování cen, zaměřeného k získání monopolního postavení uvnitř společného trhu;
- diskriminační praktiky, při nichž prodávající na společném trhu ukládá kupujícím při obdobných transakcích nerovné podmínky, zejména podle jejich státní příslušnosti.

Komise může po konzultaci s Poradním výborem a s Radou rozhodnout, na které postupy se tento zákaz vztahuje.

2. K cílům právě vytyčeným:

a) se cenové sazby a prodejní podmínky, které podniky na společném trhu uplatňují, zveřejňují v míře a ve formách stanovených Komisí po konzultaci s Poradním výborem; jestliže Komise uzná, že volba momentu, na jehož základě některý podnik stanoví svou cenovou sazbu, je neobvyklá a zejména že umožňuje obcházet dále uvedený bod b), dá tomuto podniku přiměřená doporučení;

b) používané způsoby kvótování nesmějí vést k tomu, aby se do cen uplatňovaných některým podnikem na společném trhu, redukováných na svůj ekvivalent u výchozího momentu zvoleného pro stanovení jeho sazby, zaváděly:

- přírážky k ceně stanovené touto sazbou pro obdobné transakce; nebo srážky z této ceny, jejichž výše přesahuje;
- buď míru umožňující přizpůsobit podanou nabídku podle sazby stanovené na základě momentu, který poskytuje kupujícímu nejvýhodnější podmínky na místě dodání,
- nebo limity, které pro každý druh výrobků stanoví s případným přihlédnutím k jejich původu a k jejich určení Komise svým rozhodnutím, učiněným po vyžádání posudku Poradního výboru.

K těmto rozhodnutím dochází, jestliže se ukáže, že jsou nutná k tomu, aby se zabránilo poruchám v celém společném trhu či jeho části nebo porušením rovnováhy, která by byla výsledkem rozdílných způsobů kvótování, používaných pro určitý výrobek a pro suroviny, jichž je třeba k jeho výrobě.

Tato rozhodnutí nebrání podnikům, aby přizpůsobovaly své nabídky podle podmínek nabízených podniky mimo Společenství, a to za podmínky, že tyto transakce se oznámí Komisi, která v případě jejich zneužívání může u příslušných podniků výhodu této výhrady omezit nebo zrušit.

• Článek 61 Stanovení cen

Na základě průzkumu provedeného ve spojení s podniky a sdruženími podniků může komise pro jeden nebo několik výrobků podléhajících její pravomoci stanovit v souladu s ustanoveními odstavce 1 článku 46 a odstavce 3 článku 48 a po konzultaci s Poradním výborem a s Radou, týkající se jak vhodnosti těchto opatření, tak i úrovně cen, které tato opatření určují:

a) maximální ceny uvnitř společného trhu, jestliže uzná, že takové rozhodnutí je nutné k dosažení cílů vytyčených v článku 3, zejména v jeho odstavci c);

b) minimální ceny uvnitř společného trhu, jestliže uzná, že existuje nebo hrozí zřejmá krize a že takové rozhodnutí je nutné k dosažení cílů vytyčených v článku 3;

c) po konzultaci se sdruženími příslušných podniků nebo s těmito podniky samotnými a v úpravě přizpůsobené povaze vnějších trhů minimální nebo maximální ceny při vývozu, jestliže se taková akce dá účinně kontrolovat a jeví se nezbytnou, a to jak z důvodu nebezpečí vyplývajícího pro podniky ze situace trhu, tak i proto, aby se v mezinárodních hospodářských stycích uplatnil cíl vytyčený v článku 3 odstavec f), což v případě stanovení minimální ceny nebude na újmu provádění ustanovení obsažených v posledním bodu odstavce 2 článku 60.

Při stanovení cen přihlíží Komise k nutnosti zajistit konkurenceschopnost jak u průmyslu uhlénoh a ocelářského, tak i u průmyslových odvětví jejich výrobky používajících, podle zásad vytyčených v odstavci c) článku 3.

Nevydá-li za okolností právě zmíněných podnět k úpravě cen Komise, může se vláda kteréhokoli členského státu obrátit k Radě, která může Komisi jednomyslným usnesením vyzvat, aby takové maximální a minimální ceny stanovila.

• Článek 62 Kompenzace

Pokládá-li Komise takovou akci za nejvhodnější prostředek, jak zabránit ustálení ceny uhlí na úrovni výrobních nákladů těch dolů, v nichž je těžba nejnákladnější a jejichž udržení v provozu je dočasně uznáváno za nezbytné k plnění úkolů vytyčených v článku 3, může Komise po vyžádání posudku Poradního výboru dát zmocnění ke kompenzacím:

- mezi podniky téže pánve, pro které platí tytéž sazby;
- po konzultaci s Radou mezi podniky v různých pánvích.

Tyto kompenzace mohou být kromě toho zavedeny též za podmínek uvedených v článku 53.

• Článek 63 Opatření při diskriminaci

1. Jestliže Komise zjistí, že kupující provádějí soustavnou diskriminaci, zejména na základě doložek upravujících obchody uzavírané mezi institucemi podléhajícími veřejné moci, dá příslušným vládám potřebná doporučení.

2. V míře, jakou považuje za nutnou, může Komise rozhodnout, že

a) podniky musí upravit své prodejní podmínky tak, aby kupující a jejich komisionáři byli nuceni podřídit se pravidlům stanoveným Komisí k provedení ustanovení tohoto článku;

b) podniky ponесou odpovědnost za porušení závazků takto převzatých, jichž se dopustili jejich přímí jednatele nebo komisionáři jednající na účet těchto podniků.

V případě, kdy se kupující dopustil porušení závazků takto převzatých, může Komise v míře, jež v případě opětovného porušování může zahrnovat i dočasný zákaz, omezit právo podniků Společenství obchodovat s příslušným kupujícím. V tomto případě má kupující, s výhradou ustanovení článku 33, právo obrátit se k Soudnímu dvoru.

3. Komise je kromě toho oprávněna dávat příslušným členským státům veškerá doporučení vhodná k zajištění dodržování pravidel stanovených k tomu, aby všechny podniky nebo instituce provozující distribuční činnost v oboru uhlí nebo oceli prováděly ustanovení obsažená v odstavci 1 článku 60.

• Článek 64 Pokuty

Podnikům, které by porušily ustanovení této kapitoly nebo rozhodnutí učiněná k jejich provádění, může Komise ukládat pokuty až do výše dvojnásobku hodnoty neoprávněných prodejů. V případě opětovného porušování se toto maximum zdvojnásobuje.

Kapitola VI

Dohody a koncentrace

• Článek 65 **Zákaz kartelových dohod; schválení; pokuty**

1. Jsou zakázány veškeré dohody mezi podniky, veškerá rozhodnutí sdružení podniků a veškeré dohodnuté praktiky, které by přímo nebo nepřímo směřovaly k vyloučení, omezení nebo zkrácení normálního působení volné soutěže na společném trhu, a to zejména:

- a) ke stanovení nebo určování cen;
- b) k omezování nebo kontrolování výroby, technického rozvoje nebo investic;
- c) k rozdělování trhů, výrobků, zákazníků nebo zdrojů dodávek.

2. Komise však u určitých výrobků dohody o specializaci nebo dohody o společném nákupu nebo prodeji schválí, jestliže uzná:

- a) že tato specializace nebo tyto společné nákupy a prodeje přispějí k významnému zlepšení ve výrobě nebo distribuci příslušných výrobků;
- b) že příslušná dohoda je podstatná pro dosažení těchto účinků, aniž by působila větší omezení, než to její předmět vyžaduje, a
- c) že nemůže příslušným podnikům umožnit, aby určovaly ceny, kontrolovaly nebo omezovaly výrobu nebo odbytiště podstatné části těchto výrobků na společném trhu nebo se vyhnuly účinné soutěži jiných podniků na společném trhu.

Uzná-li Komise, že určité dohody jsou co do své povahy a svých účinků přesně obdobné dohodám právě zmíněným, přihlízejíc zejména k uplatňování tohoto odstavce na podniky distribuční, schválí je, uzná-li, že vyhovují stejným podmínkám.

Souhlas lze dát s určitými podmínkami a na omezenou dobu. V tomto případě Komise souhlas jednou nebo vícekrát obnoví, jestliže zjistí, že v době tohoto obnovení jsou stále ještě splněny podmínky uvedené v odstavcích a) a c).

Komise souhlas odvolá nebo jeho podmínky změní, jestliže uzná, že v důsledku změny okolností dohoda uvedeným podmínkám již neodpovídá nebo že skutečné důsledky této dohody nebo jejího provádění odporují podmínkám požadovaným k jejímu schválení.

Rozhodnutí obsahující udělení, obnovení, pozměnění, odmítnutí nebo odvolání souhlasu, jakož i jejich odůvodnění budou zveřejňována, aniž se v takovém případě uplatní omezení stanovená v článku 47.

3. Komise si může v souladu s ustanoveními článku 47 opatřovat veškeré informace nutné k provádění tohoto článku, a to buď na zvláštní žádost zaslou příslušným stranám, nebo na základě nařízení, v němž je stanoveno, jaké dohody, rozhodnutí nebo způsoby praxe jí mají být sdělovány.

4. Dohody nebo rozhodnutí zakázané na základě odstavce 1 tohoto článku jsou od počátku neplatné a nelze se jich dovolávat před soudy členských států.

Komise je výlučně příslušná, s výhradou žaloby k Soudnímu dvoru, rozhodovat o souladu uvedených dohod a rozhodnutí s ustanoveními této smlouvy.

5. Podnikům, které by uzavřely dohodu od počátku neplatnou, prováděly nebo pokusily se provádět cestou arbitráže, penále, bojkotu nebo jakýmkoli jiným způsobem od počátku neplatnou dohodu nebo rozhodnutí, anebo dohodu, jejíž schválení bylo odmítnuto nebo odvoláno, anebo které by získaly výhodu v důsledku informací vědomě nepravdivých nebo zkrácených, nebo které by používaly praxe odporující ustanovením odstavce 1, může Komise ukládat pokuty a pořádkové tresty rovné nejvýše dvojnásobku obratu dosaženého u výrobků, které jsou předmětem dohody, rozhodnutí nebo praxe odporujících ustanovením tohoto článku, a to bez újmy, jestliže tímto předmětem je omezení výroby, technického rozvoje nebo investic, vyměření dávky z maxima takto určeného ve výši 10 procent ročního obratu příslušných podniků, jde-li o pokuty, a 20 procent denního obratu, jde-li o pořádkové tresty.

• Článek 66 **Koncentrace podniků; opatření**

1. Předchozímu souhlasu Komise podléhá s výhradou ustanovení odstavce 3 každá operace, která sama o sobě ve svých přímých nebo nepřímých důsledcích působí na územích uvedených v odstavci 1 článku 79 činností některé osoby nebo některého podniku, některé skupiny osob nebo podniků, koncentraci podniků, z nichž alespoň jeden podléhá článku 80, ať se již tato operace týká téhož výrobku nebo výrobků různých, ať se provádí cestou fúze, získání akcií nebo částí aktiv, půjček, kontraktů nebo jakýmkoli jiným prostředkem kontroly. K provedení právě uvedených ustanovení vymezí Komise v nařízení, vydaném po konzultaci s Radou, skutkové znaky kontroly podniku.

2. Komise udělí souhlas v předchozím odstavci zmíněný, jestliže uzná, že zamýšlená operace nedá příslušným osobám nebo podnikům, pokud jde o příslušný výrobek nebo výrobky podléhající jeho pravomoci, možnost:

– na podstatné části trhu těchto výrobků určovat ceny, kontrolovat nebo omezovat výrobu nebo distribuci nebo překážet účinné soutěži;

– anebo obcházet, zejména vytvořením postavení uměle privilegovaného a zahrnujícího podstatnou výhodu pokud jde o přístup ke zdrojům a odbytištím, pravidla soutěže vyplývající z provádění této smlouvy.

Při hodnocení tohoto skutkového stavu přihlíží Komise v souladu se zásadou nediskriminace, vytyčenou v článku 4 odstavec b), k důležitosti podniků téhož druhu existujících ve Společenství, a to v míře, kterou považuje za nezbytnou, aby byly vyloučeny nebo napraveny nevýhody vyplývající z nerovnosti v podmínkách soutěže.

Komise může vázat souhlas na jakékoli podmínky, které uzná za potřebné pro účely tohoto odstavce.

Dříve než se vysloví o některé operaci týkající se podniků, z nichž alespoň jeden nepodléhá článku 80, Komise si opatří připomínky příslušné vlády.

3. Z povinnosti opatřit si předběžný souhlas vyjme Komise ty kategorie operací, které podle ní vzhledem k významnosti aktiv nebo podniků, jichž se týkají, spolu s povahou koncentrace, kterou uskutečňují, musí být pokládány za vyhovující podmínkám odstavce 2. Nařízení, vydané za tím účelem na základě souhlasného názoru Rady, stanoví též podmínky, na něž se toto vymezení váže.

4. Bez újmy provádění článku 47 vůči podnikům, které podléhají její pravomoci, si může Komise buď nařízením vydaným po konzultaci s Radou a určujícím povahu operací, které jí mají být oznamovány, anebo zvláštní žádostí zaslou příslušným osobám v rámci tohoto nařízení opatřovat od fyzických nebo právnických osob, které získaly nebo přeskupily či mají získat či přeskupit dotčená aktiva nebo práva, zajišťovat veškeré informace, nutné k provádění tohoto článku, o operacích způsobilých vyvolat účinky zmíněné v bodě 1.

5. Jestliže došlo k určité koncentraci, která podle Komise byla provedena v rozporu s ustanoveními odstavce 1, vyhovuje však podmínkám uvedeným v odstavci 2, bude Komise schválení této koncentrace vázat na podmínku, že osoby, které získaly nebo seskupily dotčená práva nebo aktiva, zaplatí pokutu stanovenou v odstavci 6 bodě 2, přičemž její výše nesmí být menší než polovina maxima v uvedeném bodě stanoveného v případě, kdy je jasně patrné, že zmocnění vyžádáno být mělo. Nebude-li tato pokuta zaplácena, přijme Komise opatření stanovená dále pokud jde o koncentrace uznané za neoprávněné.

Jestliže došlo ke koncentraci, která podle Komise neodpovídá obecným nebo zvláštním podmínkám, jimž by souhlas na základě odstavce 2 podléhal, konstatuje zdůvodněným rozhodnutím protiprávnost této koncentrace, a když před tím dotčeným umožnila předložit jejich připomínky, nařídí rozdělení podniků nebo aktí v neoprávněně sloučených anebo zrušení společné kontroly, jakož i přijme veškerá jiná opatření, která považuje za potřebná k obnovení samostatného provozu příslušných podniků nebo aktiv a obnovení normálních podmínek soutěže. Každá osoba přímo dotčená může proti těmto rozhodnutím podat žalobu za podmínek uvedených v článku 33. Výjimkou z tohoto článku je Soudní dvůr plně příslušný zhodnotit, zda provedená operace má povahu koncentrace ve smyslu odstavce 1 tohoto článku a nařízení k provedení tohoto bodu vydaných. Tato žaloba má odkladný účinek. Může být podána teprve poté, co byla nařízena výše zmíněná opatření, ledaže by Komise byla srozuměna s podáním zvláštní žaloby proti rozhodnutí prohlašujícímu operaci za protiprávní.

Komise může kdykoli a s výhradou případného uplatnění ustanovení odstavce 3 článku 39 přijmout ochranná opatření, která považuje za nutná k ochraně zájmů soutěžících podniků nebo třetích osob, nebo dát podnět k takovým opatřením, a zabránit každé akci, která by mohla bránit provádění těchto rozhodnutí. S výhradou opačného rozhodnutí Soudního dvora nemají žaloby odkladný účinek pokud jde o předběžná opatření takto nařízená.

Komise stanoví zúčastněným k provedení svých rozhodnutí přiměřenou lhůtu, po jejímž uplynutí může ukládat denní pořádkové pokuty do výše jednoho promile hodnoty příslušných práv nebo aktiv.

Kromě toho, nesplní-li zúčastnění své závazky, přijme Komise sama exekuční opatření, přičemž může zejména suspendovat výkon práv spojených s aktivy neoprávněně nabytými, dát podnět ke jmenování nuceného správce těchto aktiv soudem, zařadit jejich nucený prodej za podmínek šetřících oprávněné zájmy jejich vlastníků, zrušit vzhledem k fyzickým nebo právnickým osobám, které v důsledku protiprávní operace příslušných práv nebo aktiv nabyly, akty, rozhodnutí nebo usnesení řídicích orgánů podniků podřízených kontrole protiprávně zřízené.

Komise je kromě toho oprávněna dávat příslušným členským státům doporučení nutná k tomu, aby v rámci vnitrostátních právních řádů bylo zajištěno provedení opatření stanovených v předchozích člencích.

Při výkonu svých pravomocí přihlíží Komise k právům třetích osob, nabytým v dobré víře.

6. Komise může ukládat pokuty do výše:

– 3 procent hodnoty aktiv, jež jsou nebo mají být získána nebo přeskupena, fyzickým nebo právnickým osobám, které by nesplnily závazky uvedené v odstavci 4;

– 10 procent hodnoty nabytých nebo přeskupených aktiv fyzickým nebo právnickým osobám, které by nesplnily závazky uvedené v odstavci 1, přičemž toto maximum se po dvanácti měsících, následujících po provedení operace, zvyšuje o jednu čtyřiadvacetinu za každý další měsíc uplynulý do doby, kdy Komise konstatovala porušení;

– 10 procent hodnoty aktiv, jež jsou nebo mají být získána nebo přeskupena, fyzickým nebo právnickým osobám, které získaly nebo se pokusily získat výhodu ustanovení stanovených v odstavci 2 pomocí nepravdivých nebo zkreslených informací;

– 15 procent nabytých nebo přeskupených aktiv podnikům podřízeným jeho pravomoci, které by se účastnily nebo propůjčily k provádění operací odporujících ustanovením tohoto článku.

Osoby, které jsou předmětem sankcí stanovených v tomto odstavci, jsou oprávněny podat žalobu k Soudnímu dvoru za podmínek článku 36.

7. Jestliže Komise uzná, že veřejné nebo soukromé podniky, které právně nebo fakticky mají nebo získávají na trhu některého výrobku podléhajícího její pravomoci dominující postavení, jež je chrání před účinnou soutěží na podstatné části společného trhu, využívají tohoto postavení k účelům odporujícím cílům této smlouvy, doporučí jim vše potřebné, aby se zabránilo, že tohoto postavení nebude k takovým účelům využíváno. Nebudou-li tato doporučení v přiměřené lhůtě uspokojivě provedena, stanoví Komise rozhodnutím přijatým po slyšení příslušné vlády a pod sankcemi podle článků 58, 59 a 64 prodejní ceny a podmínky, jež má příslušný podnik uplatňovat, programy výroby nebo programy dodávek, jež má provádět.

Kapitola VII

Porušování podmínek soutěže

• Článek 67 **Opatření ovlivňující soutěž**

1. Každé opatření některého členského státu, které by mohlo mít citelný vliv na podmínky soutěže v uhelném a ocelářském průmyslu, musí příslušná vláda hlásit Komisi.

2. Je-li opatření takové povahy, že by podstatným zvětšením rozdílů mezi výrobními cenami dosaženým jinak než změnou výnosů mohla vyvolat vážné porušení rovnováhy, může Komise po konzultaci s Poradním výborem a s Radou učinit tato opatření:

Jestliže opatření tohoto státu má škodlivé účinky pro uhelné a ocelářské podniky podléhající pravomoci téhož státu, může jej Komise zmocnit, aby těmto podnikům poskytl podporu, jejíž výše, podmínky a trvání se stanoví v dohodě s Komisí. Stejná pravidla platí v případě změny mezd a pracovních podmínek, která by měla stejné účinky, i kdyby nebyla výsledkem opatření státu.

Jestliže opatření tohoto státu má škodlivé účinky na uhelný nebo ocelářský průmysl podléhající pravomoci jiných členských států, dá mu Komise doporučení zaměřená k tomu, aby zjednal nápravu za pomoci opatření, jež bude sám pokládat za nejlépe slučitelná se svou vlastní hospodářskou rovnováhou.

3. Jestliže opatření tohoto státu zmenšuje rozdíly mezi výrobními cenami a přináší přitom zvláštní výhody nebo ukládá zvláštní břemena uhelným a ocelářským podnikům podléhajícím jeho pravomoci v poměru k jiným průmyslovým odvětvím téhož státu, je Komise oprávněna dát po konzultaci s Poradním výborem a s Radou tomuto státu potřebná doporučení.

Kapitola VIII

Mzdy a volný pohyb pracovníků

• Článek 68 **Stanovení mezd; pokuty**

1. Způsoby stanovení mezd a sociálních příspěvků užívané v různých členských státech nejsou dotčeny, pokud jde o uhelný a ocelářský průmysl, prováděním této smlouvy, s výhradou dále uvedených ustanovení.

2. Jestliže Komise uzná, že mimořádně nízké ceny uplatňované v jednom nebo v několika podnicích jsou výsledkem mezd, jež tyto podniky stanovily na úrovni nenormálně nízké ve srovnání s úrovní uplatňovanou v téže oblasti, dá jim po vyžádání posudku Poradního výboru potřebná doporučení. Jsou-li nenormálně nízké mzdy výsledkem vládního opatření, zahájí Komise jednání s příslušnou vládou, a nedojde-li k dohodě, může jí po vyžádání posudku Poradního výboru dát doporučení.

3. Jestliže Komise uzná, že snížení mezd snižuje současně životní úroveň dělnictva a že se ho používá jako stálého prostředku hospodářského přizpůsobování podniků nebo jako prostředku soutěže mezi podniky, dá příslušnému

podniku nebo vládě po vyžádání posudku Poradního výboru doporučení zaměřené k tomu, aby dělnictvu byly zajištěny na účet podniků výhody, které toto snížení kompenzují.

Toto ustanovení se nevztahuje:

a) na celková opatření prováděná některým členským státem za účelem obnovení rovnováhy jeho vnější bilance, v tomto případě bez újmy případného uplatnění ustanovení uvedených v článku 67;

b) na snížení mezd, které je důsledkem uplatnění pohyblivé škály zákonně nebo smluvně zavedené;

c) na snížení mezd vyvolané poklesem životních nákladů;

d) na snížení mezd, jímž by byla napravena nenormální zvýšení provedená dříve za výjimečných okolností, které přestaly působit.

4. Kromě případů zmíněných pod a) a b) předchozího odstavce musí být každé snížení mezd dotýkající se všeho nebo významné části dělnictva určitého podniku hlášeno Komisi.

5. Doporučení uvedená v předchozích odstavcích může Komise dát teprve po konzultaci s Radou, ledaže by byla adresována podnikům nedosahujícím stupně důležitosti určeného Komisí v dohodě s Radou.

Jestliže v některém členském státě změna předpisů týkajících se financování sociálního zabezpečení nebo prostředků boje proti nezaměstnanosti nebo důsledkům nezaměstnanosti, anebo změna mezd vyvolá účinky zmíněné v článku 67 (odstavce 2 a 3), je Komise oprávněna použít ustanovení tohoto článku.

6. V případě, že podniky by se nepodrobily doporučením, která jim byla dána na základě tohoto článku, může jim Komise ukládat pokuty nebo pořádkové tresty do výše dvojnásobku úspor na výdajích za pracovní sílu, jichž protiprávně dosáhly.

• Článek 69 Volný pohyb pracovníků

1. Členské státy se zavazují zrušit veškerá na státní příslušnosti založená omezení zaměstnávání v uhelném a ocelářském průmyslu, uplatňovaná vůči pracovníkům, kteří jsou příslušníky některého z členských států a mají ověřenou kvalifikaci v uhelných a ocelářských povoláních, s výhradou omezení, která vyplývají ze základních požadavků zdravotnictví a veřejného pořádku.

2. K provedení tohoto ustanovení sestaví společnou definici specializací a kvalifikačních podmínek, určí společnou dohodou omezení uvedená v předchozím odstavci a budou hledat technické prostředky, které by umožnily sepětí mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce v celém Společenství.

3. Pro kategorie pracovníků v předchozím odstavci neuvedené a v případě, že rozvoj výroby v uhelném a ocelářském průmyslu by byl brzděn nedostatkem vhodné pracovní síly, přizpůsobí kromě toho svou právní úpravu přistěhovalcům tak, aby se situace napravila; zejména budou usnadňovat nové zaměstnání dělníkům dříve zaměstnaným v uhelném a ocelářském průmyslu v jiných členských státech.

4. Zakazuje veškerou diskriminaci v odměňování a pracovních podmínkách mezi domácími a přistěhovalými pracovníky, s výhradou zvláštních opatření platných pro pracovníky z přilehlých pohraničních oblastí; zejména se budou snažit o vzájemné úpravy, které by ještě byly nutné, aby předpisy týkající se sociálního zabezpečení neomezovaly pohyb pracovní síly.

5. Komise usměrňuje a usnadňuje činnost členských států k provedení opatření stanovených v tomto článku.

6. Tento článek se nedotýká mezinárodních závazků členských států.

Kapitola IX

Přeprava a doprava

• Článek 70 Přepravní tarify; zákaz diskriminace

Uznává se, že zřízení společného trhu vyvolává nutnost uplatňovat pro uhlí a ocel takové přepravní tarify, které by uživatelům obdobně situovaným poskytovaly obdobné cenové podmínky.

V dopravě mezi členskými státy se zejména zakazuje jakákoli diskriminace v cenách a dopravních podmínkách motivovaná zemí původu nebo určením výrobků. Odstranění této diskriminace zahrnuje zejména závazek uplatňovat pro přepravu uhlí a oceli pocházejících z jiné země Společenství nebo určených do jiné země Společenství stejné sazby, ceny a tarifní předpisy všeho druhu, jaké platí pro vnitřní přepravu téhož druhu, pokud se děje po téže trati.

Sazby, ceny a tarifní předpisy všeho druhu platné pro přepravu uhlí a oceli uvnitř každého členského státu i mezi členskými státy se zveřejňují nebo oznamují Komisi.

Uplatňování zvláštních vnitřních tarifních opatření v zájmu jednoho nebo několika podniků vyrábějících uhlí nebo ocel vyžaduje předběžný souhlas Komise, která se přesvědčí o jejich souladu se zásadami této smlouvy; může dát pak k takovým opatřením dočasný nebo podmíněný souhlas.

S výhradou ustanovení tohoto článku, jakož i jiných ustanovení této smlouvy zůstává dopravní politika, zejména stanovení a upravování cen a přepravních podmínek všeho druhu, jakož i úpravy přepravních cen zaměřené k zajištění finanční rovnováhy dopravních podniků, podřízena zákonům a nařízením každého členského státu; totéž platí o opatřeních týkajících se koordinace a soutěže mezi různými způsoby dopravy nebo mezi různými dopravními trasami.

Kapitola X

Obchodní politika

• Článek 71 **Pravomoc; vzájemná pomoc**

Pravomoc vlád členských států v oblasti obchodní politiky není prováděním této smlouvy dotčena, není-li stanoven opak.

Pravomoc, kterou v oblasti obchodní politiky vůči třetím státům svěřuje tato smlouva Společenství, nemůže přesahovat pravomoc, kterou členským státům přiznávají mezinárodní smlouvy, jichž jsou účastníky, s výhradou provádění ustanovení článku 75.

Vlády členských států si navzájem poskytují potřebnou pomoc k provádění opatření, která jsou podle uznání Komise v souladu s touto smlouvou a s platnými mezinárodními smlouvami. Komise je oprávněna navrhnout příslušným členským státům metody, jak tuto vzájemnou pomoc zajistit.

• Článek 72 **Minimální a maximální celní sazby**

Minimální sazby, pod které se členské státy zavazují nesnížit své celní poplatky na uhlí a ocel vůči státům třetím, a maximální sazby, nad které se zavazují je nezvýšit, mohou být stanoveny jednomyslným rozhodnutím Rady na návrh Komise, předložený z jejího podnětu nebo na žádost některého členského státu.

V mezích určených tímto rozhodnutím stanoví každá vláda své sazby podle vnitrostátních předpisů. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost některého z členských států vydat posudek směřující k pozměnění sazeb tohoto státu.

• Článek 73 **Dovozní a vývozní povolení; kontrola**

Správa dovozních a vývozních povolení ve vztazích ke třetím státům podléhá vládě státu, na jehož území je místo určení dovozu nebo místo původu vývozu.

Komise je oprávněna dozírat na správu a kontrolu těchto povolení, pokud jde o uhlí a ocel. V případě potřeby dává členským státům po konzultaci s Radou doporučení, a to jak proto, aby se zabránilo tomu, aby provedená opatření nebyla restriktivnější, než to vyžaduje situace odůvodňující jejich zavedení nebo udržování, tak i proto, aby se zajistila koordinace opatření provedených na základě odstavce 3 článku 71 a článku 74.

• Článek 74 **Opatření při diskriminaci**

V případech dále vypočtených je Komise oprávněna činit veškerá opatření v souladu s touto smlouvou, a zejména též s cíli vytyčenými v článku 3, jakož i dávat vládám veškerá doporučení v souladu s ustanoveními odstavce 2 článku 71:

1. Je-li zjištěno, že k tíži státu, který není členem Společenství nebo k tíži podniků ležících v tomto státě, se provádí dumping nebo jiné praktiky odsouzené Havanskou chartou.

2. Jestliže rozdíl mezi nabídkami podávanými podniky vymykajícími se pravomoci Společenství a podniky jeho pravomoci podléhajícími je nutno výlučně přičítat skutečnosti, že nabídky zmíněné na prvním místě jsou založeny na podmínkách soutěže, které odporují ustanovením této smlouvy.

3. Jestliže některý z výrobků vypočtených v článku 81 této smlouvy se vyváží na území jednoho nebo několika členských států v množství poměrně zvýšeném a za takových podmínek, že tento dovoz působí nebo hrozí způsobit vážné škody výrobě podobných nebo přímo soutěžících výrobků uvnitř společného trhu.

Doporučení směřující k zavedení kvantitativních omezení na základě odstavce 2 mohou však být dána pouze se souhlasem Rady, a na základě odstavce 3 pouze za podmínek uvedených v článku 58.

• Článek 75 **Obchodní dohody**

Členské státy se zavazují podávat Komisi informace o projektech obchodních smluv nebo dohod se stejným účinkem, pokud se týkají uhlí a oceli nebo dovozu jiných surovin a speciálních zařízení nutných k výrobě uhlí a oceli v členských státech.

Jestliže některý projekt smlouvy nebo dohody obsahuje doložky, které odporují provádění této smlouvy, dá Komise příslušnému státu potřebná doporučení do deseti dnů poté, co jí byl projekt oznámen; ve všech ostatních případech může zaujímat stanoviska.

HLAVA IV OBECNÁ USTANOVENÍ

• Článek 76 **Výsady a imunity**

Společenství požívá na území členských států výsad a imunit potřebných k plnění jeho úkolů, a to za podmínek stanovených v Protokolu z 8. 4. 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství.

• Článek 77 **Sídlo orgánů**

Sídlo orgánů Společenství určí vlády členských států společnou dohodou.

• Článek 78 **Rozpočet**

1. Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Rozpočtové výdaje Společenství zahrnují výdaje Komise včetně výdajů na Poradní výbor a výdaje Evropského parlamentu, Rady a Soudního dvora.

2. Každý orgán Společenství vypracuje do 1. července odhad svých rozpočtových výdajů. Komise shrne tyto odhady do předběžného návrhu rozpočtu. Připojí k němu své stanovisko, které může obsahovat odlišné odhady.

Tento předběžný návrh zahrnuje předpokládané příjmy a výdaje.

3. Komise předloží předběžný návrh rozpočtu Radě nejpozději 1. září roku, který předchází příslušný rozpočtový rok.

Má-li Rada v úmyslu odchýlit se od předběžného návrhu, konzultuje s Komisí, a v případě potřeby i s jinými zúčastněnými orgány.

O návrhu rozpočtu se Rada usnáší kvalifikovanou většinou a předkládá jej Evropskému parlamentu.

4. Návrh rozpočtu musí být předložen Evropskému parlamentu nejpozději do 5. října roku, který předchází příslušný rozpočtový rok.

Evropský parlament může většinou hlasů svých poslanců doplnit návrh rozpočtu a většinou odevzdaných hlasů může Radě navrhnout změny tohoto návrhu, pokud jde o výdaje, které obligatorně vyplývají ze smlouvy nebo z právních aktů vydaných na jejím základě.

Vysloví-li Evropský parlament s návrhem rozpočtu do 45 dnů po jeho obdržení souhlas, je rozpočet s konečnou platností schválen. Rozpočet se rovněž považuje za schválený s konečnou platností, jestliže Evropský parlament během této lhůty návrh rozpočtu ani nedoplní, ani v něm nenavrhne změny.

Jestliže během této lhůty Evropský parlament přijme doplňky nebo navrhne změny, bude předložen návrh rozpočtu s těmito doplňky nebo s návrhy změn Radě.

5. Po projednání návrhu rozpočtu s Komisí a případně s dalšími zúčastněnými orgány se Rada usnáší takto:

a) Rada může kvalifikovanou většinou změnit kterýkoli doplněk přijatý Evropským parlamentem,

b) pokud jde o návrhy změn:

– nevede-li změna navržená Evropským parlamentem ke zvýšení celkové částky výdajů orgánu, zejména proto, že zvýšení by zjevně bylo vyrovnáno jednou nebo více navrženými změnami, které povedou k odpovídajícímu snížení výdajů, může Rada zamítnout takový návrh změny kvalifikovanou většinou. Nebude-li vydáno zamítavé rozhodnutí, je návrh změny přijat,

– vede-li změna navržená Evropským parlamentem ke zvýšení celkové částky výdajů orgánu, může Rada kvalifikovanou většinou návrh změn přijmout. Nebude-li vydáno rozhodnutí o jeho přijetí, je návrh změny zamítnut,

– jestliže podle jednoho ze dvou předchozích pododstavců Rada návrh změny zamítla, může kvalifikovanou většinou buď ponechat částku uvedenou v návrhu rozpočtu, nebo určit částku jinou.

Návrh rozpočtu bude upraven podle návrhů změn přijatých Radou.

Nezmění-li Rada v patnáctidenní lhůtě od předložení návrhu rozpočtu žádný z doplňků přijatých Evropským parlamentem a přijme-li jeho návrhy změn, rozpočet se považuje za schválený s konečnou platností. Rada informuje Evropský parlament, že nezměnila žádný z doplňků a že návrhy změn byly přijaty.

Změní-li Rada v této lhůtě jeden nebo více doplňků přijatých Evropským parlamentem nebo jestliže jeho návrhy změn zamítne nebo změní, změněný návrh rozpočtu znovu předloží Evropskému parlamentu. Rada informuje Evropský parlament o výsledcích svého jednání.

6. Evropský parlament, který byl informován o výsledku projednání svých návrhů změn, může do patnácti dnů po předložení návrhu rozpočtu doplnit nebo zamítnout většinou hlasů svých členů a třipětinovou většinou odevzdaných hlasů změny doplňků provedené Radou a schválit rozpočet. Jestliže Evropský parlament v této lhůtě nepřijme žádné usnesení, považuje se rozpočet s konečnou platností za schválený.

7. Po skončení řízení podle tohoto článku vyhlásí předseda Evropského parlamentu, že rozpočet je s konečnou platností schválen.

8. Evropský parlament však může ze závažných důvodů většinou hlasů svých poslanců a dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů návrh rozpočtu zamítnout a požadovat předložení nového návrhu.

9. Pro všechny výdaje, které nevyplývají obligatorně ze smlouvy nebo právních aktů vydaných na jejím základě, se každoročně stanoví maximální sazba, o kterou mohou být výdaje stejné povahy oproti běžnému rozpočtovému roku zvýšeny.

Po projednání s Výborem pro hospodářskou politiku stanoví Komise tuto maximální sazbu podle:

- vývoje objemu hrubého národního produktu ve Společenství,
- průměrné změny rozpočtů členských států a
- vývoje životních nákladů během předchozího rozpočtového roku.

Maximální sazba bude oznámena před 1. květnem všem orgánům Společenství. Orgány jsou povinny ji při přípravě rozpočtu respektovat, pokud není ve čtvrtém a pátém pododstavci stanoveno jinak.

Převyšuje-li u výdajů, které nevyplývají obligatorně ze smlouvy nebo z právních aktů vydaných na jejím základě, míra zvýšení podle návrhu rozpočtu sestaveného Radou polovinu maximální sazby, může Evropský parlament v rámci výkonu své pravomoci přijímat doplňky dále zvýšit celkovou částku těchto výdajů nejvýše o polovinu maximální sazby.

Jestliže Evropský parlament, Rada nebo Komise jsou toho názoru, že činnost Společenství nutně vyžaduje překročení sazby stanovené postupem podle tohoto odstavce, může být dohodou Rady a Evropského parlamentu stanovena sazba nová. Rada v takovém případě rozhoduje kvalifikovanou většinou, Evropský parlament většinou hlasů svých poslanců a třipětinovou většinou odevzdaných hlasů.

10. Každý orgán při výkonu pravomocí svěřených mu tímto článkem respektuje ustanovení Smlouvy a právních aktů vydaných na jejím základě, zejména ustanovení, která se týkají vlastních zdrojů jednotlivých společenství a rovnováhy mezi příjmy a výdaji.

11. Konečné stanovení rozpočtu je pro Komisi zmocněním a závazkem vybrat příslušné příjmy podle článku 49.

• Článek 78a **Rozpočet správních výdajů**

Rozpočet správních výdajů se sestavuje v účetní jednotce v souladu s ustanoveními rozpočtového nařízení vydaného podle článku 78h.

Výdaje zahrnuté do rozpočtu správních výdajů se schvalují na rozpočtový rok, nestanoví-li rozpočtové nařízení vydané podle článku 78h jinak.

Podle předpisů vydaných na základě článku 78h lze prostředky vyčleněné na osobní výdaje, které nebyly do konce rozpočtového roku použity, přenášet pouze na následující rozpočtový rok.

Vyčleněné prostředky se člení podle kapitol, v nichž se výdaje seskupují podle druhu nebo určení je-li to žádoucí, kapitoly se dále člení v souladu s rozpočtovým nařízením vydaným podle článku 78h.

Aniž by byla dotčena zvláštní úprava určitých společných výdajů, uvádějí se výdaje Evropského parlamentu, Komise a Soudního dvora ve zvláštních částech rozpočtu správních výdajů.

• Článek 78b **Rozpočtové provizorium**

1. Nebyl-li na počátku rozpočtového roku rozpočet ještě schválen, je možno ve vztahu ke každé kapitole nebo oddílu rozpočtu vydat každý měsíc v souladu s nařízením vydaným podle článku 78h až jednu dvanáctinu prostředků určených na minulý rozpočtový rok; Komise však může disponovat každý měsíc nanejvýš dvanáctinou prostředků, jež jsou stanoveny v připravovaném návrhu rozpočtu.

Komise je zmocněna a povinna příspěvky ve výši stanovené v minulém rozpočtovém roce zvýšit, nesmí však přitom překročit výši, která by byla dána v případě, kdyby byl návrh rozpočtu schválen.

2. Při respektování zvláštních ustanovení odstavce 1 může Rada kvalifikovanou většinou schválit výdaje, které tuto dvanáctinu přesahují. Zmocnění a povinnost zvýšit příspěvky lze tomu odpovídajícím způsobem přizpůsobit.

Týká-li se toto rozhodnutí výdajů, které obligatorně nevyplývají ze smlouvy nebo právních aktů vydaných na jejím základě, předloží Rada rozhodnutí neprodleně Evropskému parlamentu; Evropský parlament může do třiceti dnů většinou hlasů svých poslanců a třipětinovou většinou odevzdaných hlasů odchýlně rozhodnout o té části výdajů, která přesahuje jednu dvanáctinu uvedenou v odstavci 1. Rozhodnutí Rady je v této části pozastaveno až do doby, než rozhodne Evropský parlament. Nerozhodne-li Evropský parlament v uvedené lhůtě jinak než Rada, považuje se rozhodnutí Rady za konečné.

• Článek 78c **Provádění rozpočtu**

Komise provádí rozpočet v souladu s ustanoveními rozpočtového nařízení vydaného na základě článku 78h na vlastní odpovědnost a v mezích určených prostředků, v souladu se zásadami řádného finančního hospodaření. Členské státy spolupracují s Komisí, aby zajistily využití rozpočtových prostředků v souladu se zásadou řádného finančního hospodaření.

Nařízení stanoví podrobná pravidla účasti každého orgánu při provádění jeho výdajů.

V rámci rozpočtu může Komise v mezích a za podmínek stanovených nařízením vydaným na základě článku 78h přesouvat prostředky z jedné kapitoly do druhé nebo z jednoho oddílu do druhého.

• Článek 78d **Závěrečný účet**

Komise předkládá každoročně Radě a Evropskému parlamentu závěrečný účet rozpočtového hospodaření. Dále je informuje o finanční bilanci aktiv a pasiv Společenství.

- Článek 78e
(zrušen)

- Článek 78f
(zrušen)

• Článek 78g **Absolutorium**

1. Evropský parlament na základě doporučení Rady, přijatého kvalifikovanou většinou, uděluje Komisi absolutorium za provedení rozpočtu. Za tím účelem Rada a poté Evropský parlament přezkoumávají závěrečný účet a finanční bilanci, uvedené v článku 78d, a výroční zprávu Účetního dvora, k níž jsou připojeny odpovědi kontrolovaných orgánů na zjištění, prohlášení uvedené v článku 45c odstavce 1 pododstavec 2, jakož i příslušné zvláštní zprávy Účetního dvora.

2. Před udělením absolutoria Komisi nebo z jiného důvodu v souvislosti s výkonem svých rozpočtových pravomocí si může Evropský parlament vyžádat od Komise informace o uskutečňování výdajů nebo o fungování systémů finanční kontroly. Komise podá Evropskému parlamentu na jeho žádost všechny nezbytné informace.

3. Komise učiní všechna účelná opatření, aby vyhověla zjištěním uvedeným v rozhodnutích o udělení absolutoria a dalším zjištěním Evropského parlamentu, týkajícím se uskutečňování výdajů, jakož i připomínkám provázejícím doporučení Rady, spojená s udělením absolutoria.

Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady podá Komise zprávu o opatřeních učiněných na základě těchto zjištění a připomínek, zejména o pokynech daných správám, které jsou odpovědné za plnění rozpočtu. Tyto zprávy jsou také předkládány Účetnímu dvoru.

• Článek 78h **Rozpočtová nařízení; finanční kontrola**

Rada na návrh Komise, po konzultaci s Evropským parlamentem a obdržení stanoviska Účetního dvora jednomyslně:

a) vydává rozpočtová nařízení upravující zejména postup při sestavování a provádění rozpočtu a předkládání a přezkoumávání účtů,

b) určí metody a postupy, podle nichž se rozpočtové příjmy předvídané úpravou vlastních zdrojů Společenství dávají k dispozici Komisi, a určí opatření, kterých bude v případě potřeby použito k zajištění potřebné pokladní hotovosti,

c) stanoví pravidla odpovědnosti finančních kontrolorů, osob s dispozičním oprávněním a účetních, jakož i odpovídající kontrolní opatření.

- **Článek 78i Boj proti podvodům**

Členské státy učiní stejná opatření, aby čelily podvodům postihujícím finanční zájmy Společenství, jaká činí, když čelí podvodům postihujícím jejich vlastní finanční zájmy.

Aniž by byla dotčena jiná ustanovení této smlouvy, členské státy koordinují svou činnost zaměřenou na ochranu finančních zájmů Společenství proti podvodům. Za tím účelem organizují s podporou Komise úzkou a pravidelnou spolupráci mezi příslušnými útvary státní správy.

- **Článek 79 Místní působnost**

Tato smlouva se vztahuje na evropská území vysokých smluvních stran. Vztahuje se i na evropská území, jejichž zahraniční vztahy některý signatář převzal.

V souladu s ustanoveními Protokolu č.2 k aktu o podmínkách přístupu Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království se tato smlouva vztahuje na Alandské ostrovy.

Odchylně od předchozích odstavců:

- a) tato smlouva se nevztahuje na Faerské ostrovy;
- b) tato smlouva se nevztahuje na výsostné zóny Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru;
- c) na Normanské ostrovy a na ostrov Man se tato smlouva vztahuje jen nakolik je to nezbytné, aby se zajistilo používání úpravy, která se pokud jde o tyto ostrovy předpokládá v usnesení Rady z 22. ledna 1972 o přístupu nových členských států k Evropskému společenství uhlí a oceli.

Každá vysoká smluvní strana se zavazuje rozšířit na ostatní členské státy preferenční opatření, kterých pro uhlí a ocel používá na neevropských územích podléhajících její pravomoci.

- **Článek 80 Podniky**

Podniky ve smyslu této smlouvy se rozumí podniky, které vyvíjejí výrobní činnost v oboru uhlí a oceli na územích uvedených v článku 79 odstavec 1, a dále, pokud jde o články 65 a 66, jakož i o informace požadované k jejich provádění a žaloby v souvislosti s nimi podávané, též podniky nebo instituce, které provozují pravidelně distribuční činnost jinou než prodej domácnostem nebo drobným řemeslníkům.

- **Článek 81 Uhlí a ocel**

Výrazy "uhlí" a "ocel" jsou definovány v Příloze I k této smlouvě.

Seznamy obsažené v této příloze může Rada doplňovat jednomyslným usnesením.

- **Článek 82 Výpočet obratu**

Obrat sloužící za základ výpočtu pokut a pořádkových trestů, které mohou být ukládány podnikům na základě této smlouvy, je obrat týkající se výrobků podřízených pravomoci Komise.

- **Článek 83 Vlastnictví**

Zřízení Společenství se v ničem nedotýká režimu vlastnictví k podnikům podléhajícím ustanovením této smlouvy.

- **Článek 84 Definice smlouvy**

V ustanoveních této smlouvy slova "tato smlouva" znamenají ustanovení smlouvy i jejich příloh a připojených protokolů.

- **Článek 85**

(zrušen)

- **Článek 86 Závazky členských států**

Členské státy se zavazují učinit veškerá obecná i zvláštní opatření potřebná k zajištění plnění povinností vyplývajících z rozhodnutí a doporučení orgánů Společenství, jakož i usnadňovat Společenství plnění jeho úkolů.

Členské státy se zavazují, že se budou zdržovat jakýchkoli opatření neslučitelných s existencí společného trhu, jak je vymezen v člancích 1 a 4.

Činí v mezích své pravomoci veškerá opatření potřebná k zajištění mezinárodních platů odpovídajících směně uhlí a oceli na společném trhu a poskytují si k usnadnění těchto platů vzájemnou pomoc.

Zaměstnanci Komise pověřeni kontrolními úkoly požívají na území členských států v míře nezbytné k plnění svých úkolů práv a pomoci, které právní řády těchto států přiznávají orgánům finanční správy. Konkrétní úkoly, jakož i pověření zaměstnanců těmito úkoly se řádně oznamují příslušným státům. Orgány tohoto státu mohou na jeho vlastní žádost nebo na žádost Komise být nápomocny zaměstnancům Komise při plnění jejich úkolů.

• Článek 87 **Závazek pro případ sporu**

Vysoké smluvní strany se zavazují, že smlouvy, úmluvy nebo prohlášení mezi nimi platné nebudou uplatňovat za tím účelem, aby některý spor týkající se výkladu nebo použití této smlouvy mohly řešit jinak způsobem, než způsoby stanovenými touto smlouvou.

• Článek 88 **Řízení o porušení smlouvy; lhůta**

Jestliže Komise má za to, že některý stát nesplnil některou z povinností, jež mu na základě této smlouvy připadají, konstatuje toto neplnění zdůvodněným rozhodnutím, když předtím poskytla tomuto státu možnost podat své připomínky. Vyměří příslušnému státu lhůtu, v níž se má postarat o splnění své povinnosti.

Tento stát má právo vznést žalobu k Soudu do dvou měsíců poté, co mu bylo oznámeno takové rozhodnutí.

Jestliže se stát o splnění své povinnosti ve lhůtě Komisí stanovené nepostaral, anebo, v případě žaloby, jestliže tato žaloba byla zamítnuta, může Komise na základě souhlasného názoru Rady usnávající se dvouřetinou většinou:

- a) suspendovat vyplacení částek, které by měla platit na účet příslušného státu na základě této smlouvy;
- b) učinit, anebo zmocnit jiné členské státy, aby učinily opatření odchylná od článku 4, a to za tím účelem, aby byly napraveny účinky konstatovaného neplnění povinností.

Proti rozhodnutím učiněným k provedení odstavců a) a b) může být do dvou měsíců po jejich oznámení podána žaloba.

Jestliže se opatření právě zmíněná projeví jako neúčinná, předloží Komise věc Radě.

• Článek 89 **Příslušnost Soudního dvora**

Každý spor mezi členskými státy ve věci provádění této smlouvy, který nelze urovnat jiným prostředkem v této smlouvě stanoveným, může být předložen Soudnímu dvoru na žádost jednoho ze států, které jsou stranami ve sporu.

Soudní dvůr je rovněž příslušný rozhodovat o každém sporu mezi členskými státy, který souvisí s předmětem této smlouvy, je-li mu tento spor předložen na základě rozhodčí dohody.

• Článek 90 **Řízení podle vnitrostátního práva; informace**

Jestliže porušení některého závazku vyplývajícího z této smlouvy, jehož se dopustil některý podnik, je současně též porušením závazku vyplývajícího pro něj z právního řádu státu, jemuž podléhá, a jestliže na základě tohoto právního řádu bylo zahájeno proti tomuto podniku soudní nebo správní řízení, upozorní na to příslušný stát Komisi, která může své rozhodnutí odložit.

Jestliže Komise své rozhodnutí pozastaví, bude informována o průběhu řízení a vyzvána k předložení veškerých dokumentů, znaleckých posudků a svědectví, které se věci týkají. Bude informována též o vydaném konečném rozhodnutí a bude povinna k tomuto rozhodnutí přihlídnout při stanovení sankce, kterou by případně uložila.

• Článek 91 **Zastavení výplat**

Jestliže některý podnik neprovede v předepsaných lhůtách platby, k nimž je vůči Komisi povinen buď na základě některého ustanovení této smlouvy, nebo prováděcího nařízení, anebo na základě peněžní sankce či pořádkového trestu uloženého Komisí, může Komise zastavit, až do výše této platby, výplatu částek, jež by sama byla tomuto podniku povinna platit.

• Článek 92 **Exekuce**

Rozhodnutí Komise obsahující peněžní závazky jsou exekučním titulem.

Nucená exekuce na území členských států se provádí v právních formách platných v každém z těchto států, a to po připojení exekuční doložky užívané ve státě, na jehož území se má rozhodnutí vykonat, aniž by byla prováděna jiná kontrola než ověření autentičnosti těchto rozhodnutí. Tuto formální náležitost obstarává ministr, jehož k tomu každá vláda určí.

Exekuce může být odložena pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora.

- **Článek 93 OSN a OECD**

Komise udržuje veškeré potřebné styky s Organizací spojených národů a s Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj a pravidelně je informuje o činnosti Společenství.

- **Článek 94 Rada Evropy**

Styky mezi orgány Společenství a Radou Evropy se udržují, podle připojeného Protokolu.

- **Článek 95 Změna pravidel o výkonu pravomocí**

Ve všech případech touto smlouvou nepředvídaných, kdy se nějaké rozhodnutí nebo doporučení Komise jeví nezbytným k tomu, aby v chodu společného trhu uhlí a oceli bylo v souladu s ustanoveními článku 5 dosaženo některého z cílů Společenství, jak jsou vytyčeny v člancích 2, 3 a 4, může být toto rozhodnutí nebo doporučení vydáno na základě souhlasného názoru Rady schváleného jednomyslně a po konzultaci s Poradním výborem.

Stejně rozhodnutí nebo doporučení, vydané stejným postupem, stanoví případně použitelné sankce.

Po uplynutí přechodného období stanoveného v Úmluvě o přechodných opatřeních, jestliže zkušenosti zjištěné nepředvídané obtíže ve způsobech provádění této smlouvy anebo hluboká změna hospodářských či technických podmínek, dotýkající se přímo společného trhu uhlí a oceli, si nezbytně vyžádají změnu pravidel týkajících se výkonu pravomoci svěřené Komisi, budou moci být v této pravomoci provedeny potřebné změny, aniž by se však mohly dotknout ustanovení článků 2, 3 a 4 nebo poměru mezi pravomocí svěřenou jednak Komisi, jednak jiným orgánům Společenství.

Tyto změny budou předmětem návrhů sestavených ve vzájemné dohodě Komisí a Radou usnášející se většinou pěti šestin svých členů a budou předloženy Soudnímu dvoru k posudku. Při jejich zkoumání je Soudní dvůr plně oprávněn zhodnotit veškeré stránky faktické i právní. Jestliže na základě tohoto zkoumání Soudní dvůr uzná, že návrhy jsou v souladu s ustanoveními předchozího pododstavce, předloží se návrhy Evropskému parlamentu a vstoupí v platnost, budou-li schváleny většinou tří čtvrtin odevzdaných hlasů a většinou dvou třetin členů Evropského parlamentu.

- **Článek 96 Pozastavení členských práv**

1. Jestliže bylo přijato rozhodnutí o pozastavení hlasovacích práv zástupce vlády členského státu podle článku 7 odstavec 2 Smlouvy o Evropské unii, platí pozastavení těchto hlasovacích práv i ve vztahu k této smlouvě.

2. Kromě toho může Rada, jestliže je podle článku 7 odstavec 1 Smlouvy o Evropské unii zjištěno závažné a trvající porušení zásad uvedených v článku 6 odstavec 1 oné smlouvy, rozhodnout kvalifikovanou většinou o pozastavení určitých práv, která z provádění této smlouvy vyplývají pro daný členský stát. Přitom přihlíží k možným dopadům takového pozastavení na práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

Povinnosti dotčeného členského státu vyplývající z této smlouvy jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné.

3. Rada se může následně usnést kvalifikovanou většinou, že změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 2, jestliže se změnila situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

4. Při rozhodování podle odstavce 2 a 3 jedná Rada s odhlédnutím od hlasů zástupce vlády dotčeného státu. Odchylně od článku 205 odstavec 2 platí jako kvalifikovaná většina stejný podíl vážených hlasů dotčených členů Rady, jaký je stanoven v článku 205 odstavec 2.

Tento odstavec též platí, jsou-li hlasovací práva podle odstavce 1 pozastavena. V takových případech se rozhodnutí, které vyžaduje jednomyslnost, přijímá bez hlasu zástupce vlády dotčeného členského státu.

- **Článek 97 Doba, na kterou se smlouva uzavírá**

Platnost této smlouvy končí 23. července 2002.

- **Článek 98**

(zrušen)

- **Článek 99 Ratifikace; vstup v platnost**

Tato smlouva bude ratifikována všemi členskými státy v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy; ratifikační listiny budou uloženy u vlády Francouzské republiky.

Vstoupí v platnost v den, kdy bude uložena ratifikační listina toho signatářského státu, který tento akt provede jako poslední.

V případě, že všechny ratifikační listiny nebudou uloženy do šesti měsíců po podepsání této smlouvy, dohodnou se vlády států, které uložení provedly, o opatřeních, která je třeba učinit.

• Článek 100 **Platná znění; uložení**

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení, bude uložena v archivech vlády Francouzské republiky, která vydá ověřený opis každé z vlád ostatních států, které podepsaly tuto smlouvu.

Na důkaz toho připojili podepsaní zplnomocněnci ke smlouvě své podpisy a přiložili své pečeti.

Dáno v Paříži osmnáctého dubna tisíc devět set padesát jedna.